NR 30
15e JAARGANG

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Lees op pag. 26 en 27:

ONS AUTOPRAATJE

EEN SLECHTE GEWOONTE

DE lezers van « Kuifje » zijn allen nette jongens. Welopgevoed, vriendelijk, korrekt. Wanneer je hen op een bijeenkomst uitnodigt, ben je er niet verbaasd over je in een uitstekend gezelschap te bevinden. Je bent fier bij hen te zijn.

En plotseling vraagt een van de jongens je aandacht. Wat doet hij ? Och, niets ergs. Hij brengt de hand aan de mond (net zoals de baby's) en terwijl hij met je praat, hij naar je luistert, staat hij op zijn nagels te bijten !

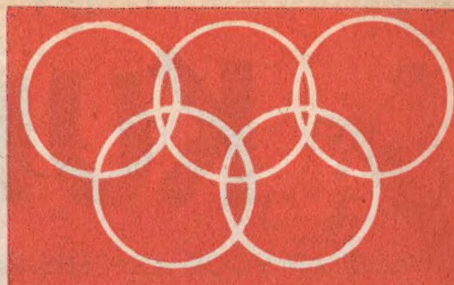
Jazeker, je hebt niet verkeerd gelezen : op tien-, twaalf-, veertienjarige leeftijd bijt hij op zijn nagels ! Ken je een meer onsierlijk gebaar ? Het is een teken van overmatige zenuwachtigheid, een gebrek aan zelfbeheersing, een betreurenswaardige achteloosheid.

Een beetje goede wil zou volstaan om zich van deze slechte gewoonte te ontdoen. Vooreerst moet men willen. En dan, er aan denken ! Tevens moet men het er op aanleggen dat de zenuwachtigheid zelf verdwijnt.

Daarom kan ik je niet genoeg aanbevelen na de studies de ene of andere sporttak te beoefenen.

Wanneer ik in de toekomst een jongen ontmoet die op zijn nagels bijt, zal ik denken : « Dat is geen lezer van « Kuifje » !

Kuifje

DE SPORT HAD VOORRANG OP DE OORLOG

EERTIJDS was er in Elis in Griekenland een niet zeer grote, maar zeer beroemde stad die Olympia heette. Ze was gelegen aan de rivier Alphea, ten westen van het schiereiland Morea, dat de vorm heeft van een hand met drie vingers en het zuidelijke deel van Griekenland vormt. Onnodig Olympia op de kaart te zoeken : de plaats heet thans Mirako. Het was te Olympia dat om de vier jaar (daar vier jaar bij de Grieken de duur van een Olympiade waren) de grote sportspelen ter ere van Zeus, de Olympische Jupiter van de oude Romeinen, gehouden werden. Deze feesten begonnen op de zomerzonnestilstand en duurden vijf dagen. Een aanzienlijke menigte kwam uit alle hoeken van het land om de paarde- en wagenrennen, de worstelwedstrijden en de vijfkamp bij te wonen. Alle Griekse burgers konden er aan deelnemen.

Alhoewel deze spelen van heel wat vroegere datum stammen, werden zij officieel in 776 vóór Christus georganiseerd. Gedurende twaalf eeuwen vonden zij aldus 293 maal plaats. De winnaars werden als helden behandeld. Oorlogen noch invasies konden ze onderbreken, daar de oorlogvoerders zo sportief waren dat zij gedurende de spelen de strijd stillegden.

In de IVe eeuw van onze tijdrekening was het Christendom in het Middellandse zee-gebied doorgedrongen. Door een edikt gedateerd van 395 besliste keizer Theodosius dit oude overblijfsel van de heidense feestelijkheden af te schaffen. In 392 werden de Olympische Spelen dus voor de laatste maal betwist.

DE APOSTEL VAN DE SPORT

In 1883 leefde te Parijs de jonge baron Pierre de Coubertin, zoon van een befaamde schilder. Alhoewel hij een mooi fortuin bezat, was Pierre niet ijdel zoals de meeste jonge edellieden van zijn leeftijd. Hij was nog een kind toen de katastroof van 1870 over zijn land kwam en hij droomde ervan een groot werk van nationale heropstanding te verwezenlijken. Hij was getroffen geworden door het gevoel van onmacht dat zich

Jacques Van Hamme, Smulstraat, 13, St-Kruis (bij Brugge) is 16 jaar oud en zou graag corresponderen met jongens van alle leeftijd, van alle landen en in om het even welke taal. Jacques interesseert zich vooral voor sport.

Marc Tijtgat, Plumerlaan, 2, Ieper is 14 jaar en zou graag corresponderen met Kuifje's lezers van zijn leeftijd.

Paul Van Ryne, Aarschotsesteenweg, 293, Welsele (Leuven) zoekt correspondenten uit om het even welk land.

NOG EEN PAAR INTERESSANTE DINGEN OVER DE

OLYMPISCHE SPELEN

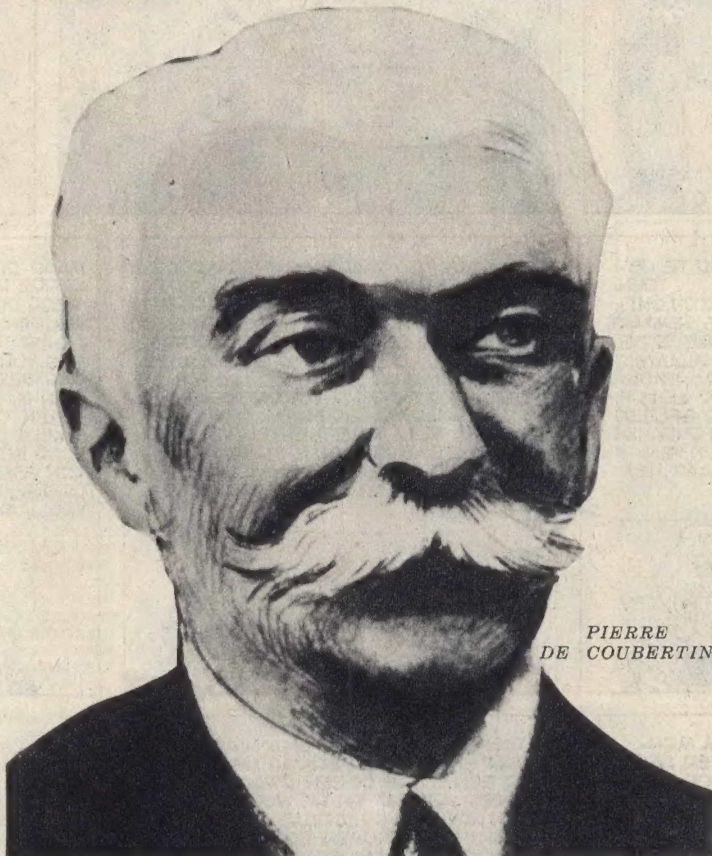
tengevolge van de ramp van het tweede keizerrijk van de Franse jeugd had meester gemaakt. Hij voelde dat er iets diende gedaan om zijn generatie uit de apathie waarin zij gedompeld was te wekken. Hijzelf was een begaafd ridder en kon handig omspringen met degen en pistool. Hij stelde zich dan tot doel de sport in Frankrijk nieuw leven in te blazen. Het duurde echter jaren vooraleer men er kon toe besluiten de gymnastiek op het schoolprogramma te plaatsen.

In 1852 had de ploeg van de Duitse archeoloog Curtius het antieke stadion van Olympia blootgelegd. Pierre de Coubertin meende dat het een mooie taak zou zijn de mannelijke pracht van de olympische wedstrijden uit de oudheid weer in te voeren. Hij maakte een rondrit doorheen de Verenigde Staten en Engeland om er de toestand inzake sportbeoefening te bestuderen en er de nodige steun voor zijn plannen te zoeken. Volgens hem kon een hergeboorte van de oude spelen slechts internationaal zijn. Na jaren inspanningen, niettegenstaande ontelbare hindernissen, verenigde Pierre de Coubertin op 23 juni 1894 in het grote amphiteater van de Sorbonne 79 afgevaardigden behorende tot 14 landen. Met algemeenheid van stemmen werd aanvaard dat de Olympiade uit haar asse zou verrijzen. De eerste moderne Olympiade zou plaats hebben te Athene — daar waar de wieg stond — van 5 tot 15 april 1896 in het stadion van Pericles, dat door de Turken verwoest was.

DE MODERNE OLYMPISCHE SPELEN

De Olympische Spelen werden regelmatig om de vier jaar gehouden, uitgezonderd tijdens de twee wereldoorlogen van 1914-1918 en 1939-1945. De eerste zestien Olympiaden hadden achtereenvolgens plaats te Athene (1896), Parijs (1900), Saint-Louis, U.S.A. (1904), Londen (1908), Stockholm (1912), Antwerpen (1920), Parijs (1924), Amsterdam (1928), Los Angeles (1932), Berlijn (1936), Londen (1948), Helsinki (1952) en Melbourne (1956). Het succes van het werk van Pierre de Coubertin wordt welsprekend aangetoond door het groeiend aantal deelnemers : in 1896 namen 13 landen met 484 atleten deel aan de Olympiade ; in 1956 72 landen met ongeveer 4000 atleten !

Van 1924 af werden eveneens winterolympiaden gehouden, te Chamonix (1924), Sankt Moritz (1928), Lake-Placid (1932), Garmisch Partenkirchen (1936), Sankt Moritz (1948), Oslo (1952) en te Cortina d'Ampezzo in 1956.

PIERRE DE COUBERTIN

DE OLYMPISCHE VLAG

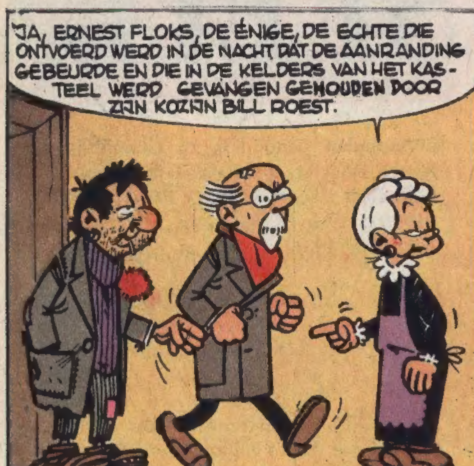
De Olympische vlag bestaat uit vijf ringen — blauw, geel, zwart, groen en rood — dooreengestrengeld op witte grond. Zij symboliseert de vijf werelddelen die door de sportjeugd verenigd zijn. Pierre de Coubertin ontwierp de vlag in 1913. Zij wapperde voor de eerste maal op 5 april 1914 in het stadion van Chatly in Alexandrië, ter gelegenheid van de 20e verjaardag van de moderne Olympiaden. Het is slechts in juni van ditzelfde jaar dat zij werd voorgesteld aan het Internationaal Olympisch Comitee. Deze vlag werd voor het eerst officieel ter gelegenheid van de VIIIe Olympiade te Antwerpen, in 1920, aan de mast gehesen.

Pierre de Coubertin stelde de vermaarde olympische eed op, waarbij de atleten zweren loyaal te strijden. Hij bedacht eveneens de mooie plechtigheid van de olympische vlam. In de oudheid werd tijdens de Spelen een heilige toorts onder het altaar van Zeus aangewakkerd. Tijdens de moderne Spelen deed men een vlam uit een bronzen urne, die in de arena geplaatst was, op het ogenblik van de opening opflakkeren. In 1936 kwam men tot het idee deze vlam aan te steken bij middel van een toorts die onder de hemel van Olympia aangestoken was. Elkaar aflossend reiken lopers deze fakkel over tot op de plaats waar de Spelen plaats vinden. De laatste loper doet zijn verschijning in het stadion juist op het ogenblik dat de plechtigheid begint.

TANTE ZENOBIE LE

Tante Zenobie heeft enkele vrienden bij haar thuis ontboden. Ze zal he

DT HET ONDERZOEK

identiteit onthullen van de bandiet die te Rozemarijn rondzwerft...

DOOR MARECHAL

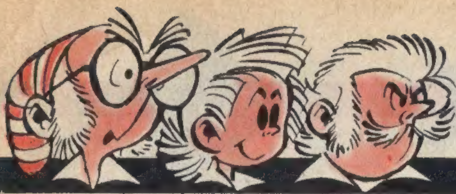

BILL ROEST EN ZIJN HANDLANGERS WERDEN OPGESLOTEN EN DE VREDE EN DE RUST KEERDEN IN HET LIEF EN VROLIJK DORPJE ROZEMARIJN WEER.

EINDE.

VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAATJ

De « Meermin » bereikt haar doel

TOHACOCO! DAAR IS HET HOL VAN HET MONSTER!

OM BANG VAN TE WORDEN!

LATEN WE LIEVER NAAR ROMMELBERG TERUG KEREN!

GORDT DE ZEILEN OP! WERPT HET ANKER.... ROL?

BEN JE ZEKER DAT HET DAAR IS?...

TOHACOCO

'Door Mittéï

ROL EN DROOGSTOPPEL

ohacoco, het hol van een vreselijk monster...

(Wordt voortgezet.)

CLIFTON

Kolonel Clifton heeft de kamer gevonden waarin de kidnappers van Pincher Barnett

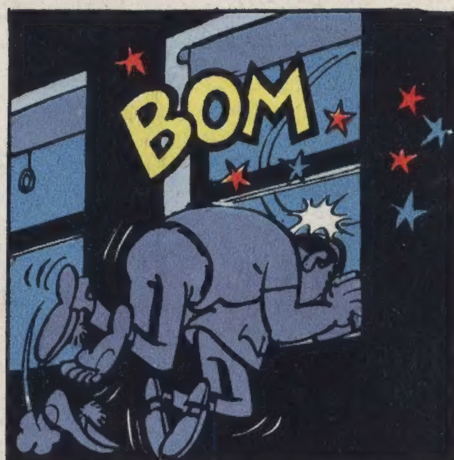

ONDERTUSSEN IN HET HOKJE ER NAAST ...

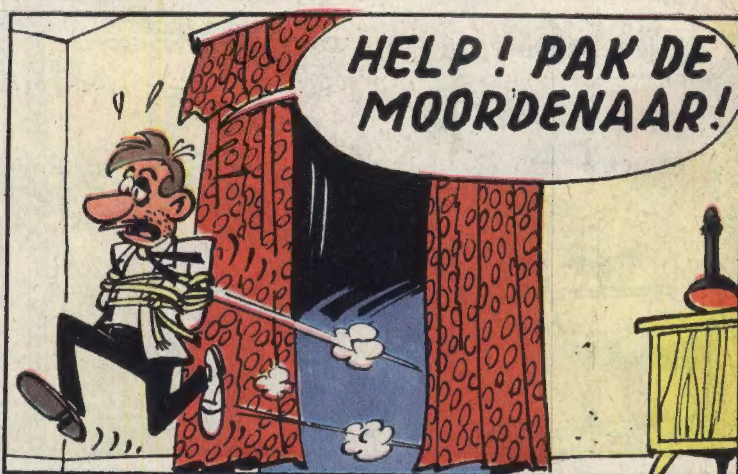

IN NEW YORK

door
Raymond Macherot

zich schuil houden. Hij maakt zich klaar om op het toneel te verschijnen...

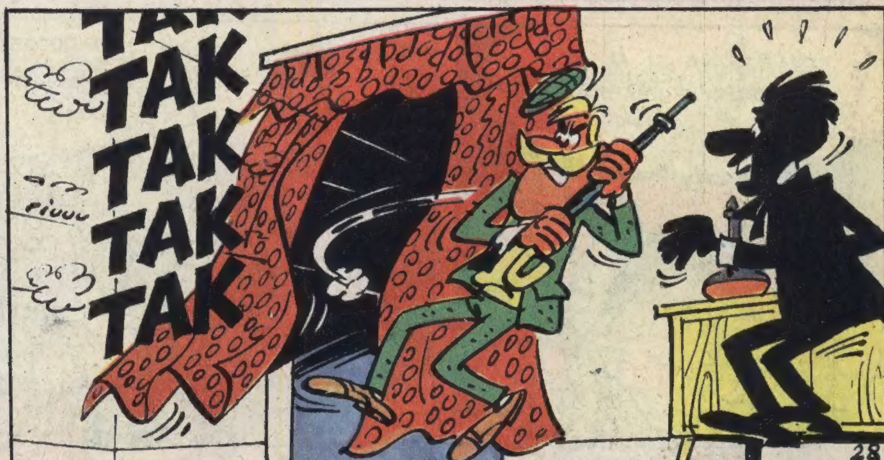

(Wordt voortgezet.)

De POPPEN

Rock en Tim komen te laat aan bij een eigenaar van ee

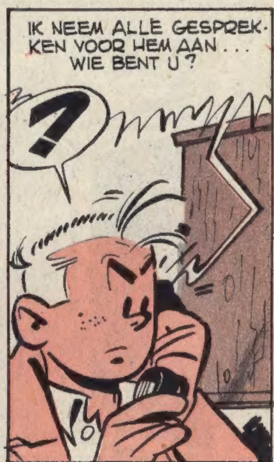

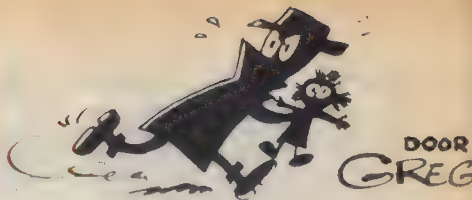

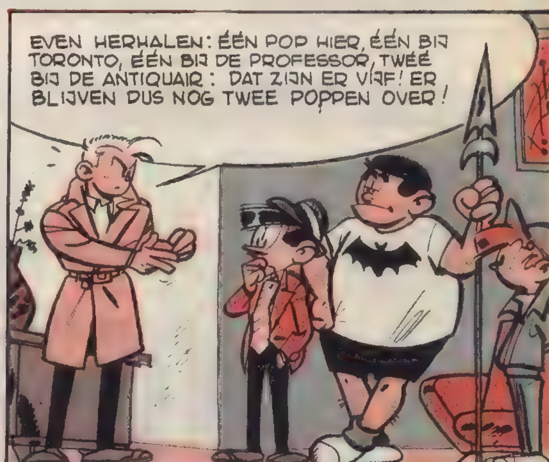
DIEVEN

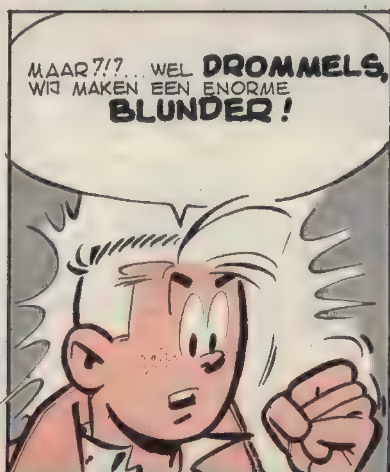
Peruviaanse pop : deze pop werd zo pas gestolen.

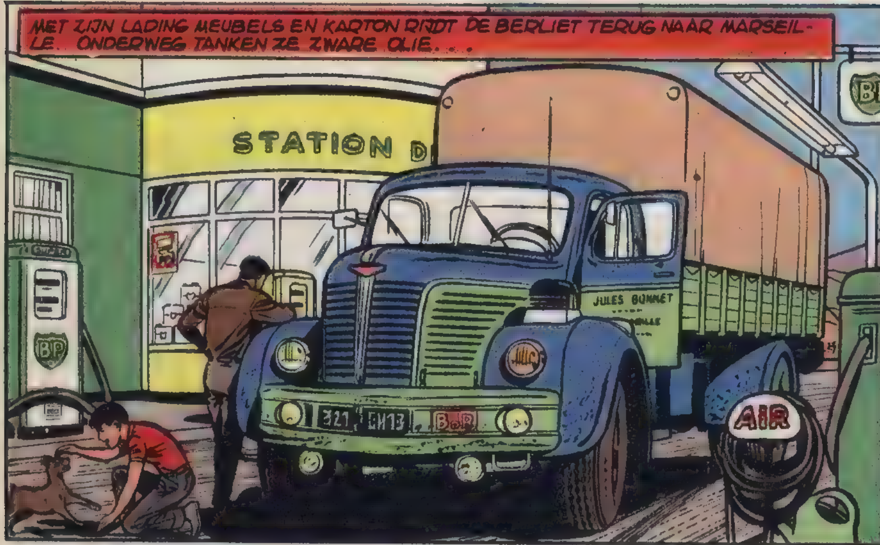

Wordt voortgezet.)

TOCHT DOO

Jules en Yves keren terug naar Marseille. In Hollan

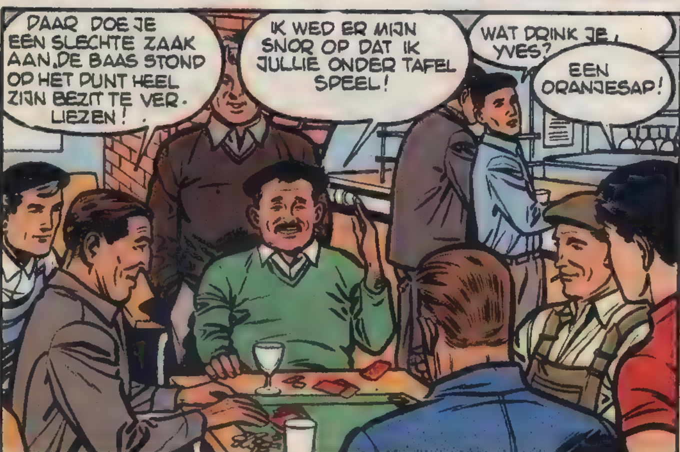

R DE NACHT

...en in België ontvingen ze enkele ladingen...

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

(Wordt voortgezet.)

CHICK BILL en zijn vrienden in:

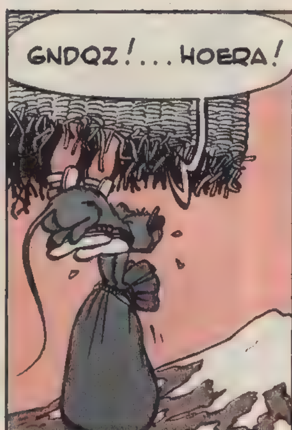
RATTEN

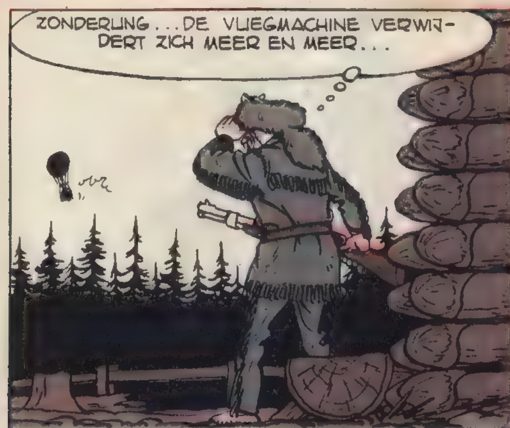

VERGIF!

Dog Bull en Kid Ordinn maken tegen wil en dank een lange en bewogen luchtreis...

door TIBET - Scenario : GREG

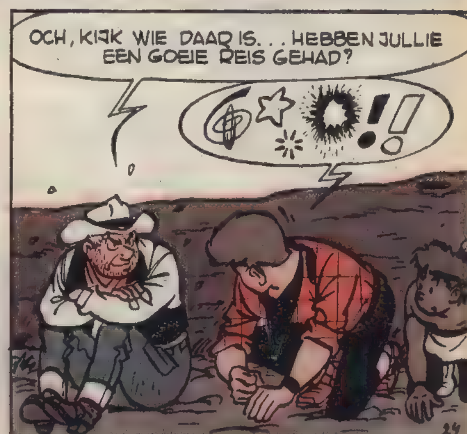

(Wordt voortgezet.)

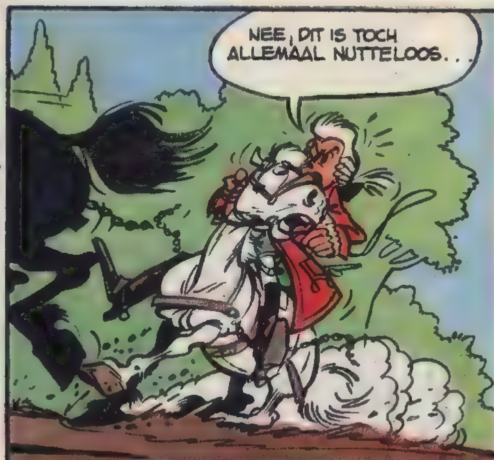

DE NIEUWE AVONTUREN VAN HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: ALBERT UDERZO — TEKST: R. GOSCINNY

Hoempa-pa en Hubert van Bladerdeeg moeten een geheime boodschap van de koning naar de Nieuwe Wereld dragen. Die boodschap werd echter gestolen door een onbekende bandiet...

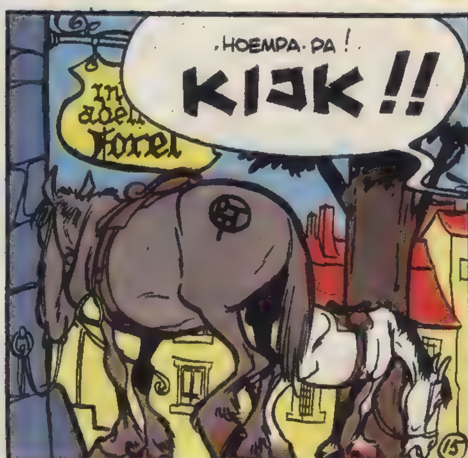

(Wordt voortgezet.)

DE TEWATERLATING VAN EEN OCEAAN-REUS

DE foto's die wij hier publiceren werden genomen voor en tijdens het tewaterlaten van de nieuwe oceaanreus « France ». Dit geschiedde in mei van dit jaar. Heb je reeds de tewaterlating van een schip bijgewoond of heb je zulke plechtigheid reeds gezien in het filmjournaal of op het TV-scherm ?

De tewaterlating vindt plaats wanneer een schip op de helling zo ver voltooid is dat het geheel waterdicht is. Onder het schip worden dan een of twee sleden aangebracht die, zodra de klink los is, over een of twee met vet bedekte afloopbanen kunnen glijden. De tewaterlating wordt daar ook wel het aflopen van een schip geheten.

WAT IS EEN KLINK !

Een klink is een houten of een stalen balk die, voordat een schip afloopt, met één einde op de afloopbaan steunt en met het andere einde op de aan het schip bevestigde slede. De klink moet voorkomen dat het schip voortijdig

(VERVOLG OP BLZ 20)

SPEL en VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

BOB BINN

HEE? WAT? HOE? IK WIST NIET DAT IK EEN TWEELINGBROER HAD!

BAAS, IK BEN HET: BOB BINN!

WAT ZEG JE?

JA, IK HEB BESLOTEN GEHEIMAGENT TE WORDEN ZOALS JIMMY STONE... EN, EEN GEHEIMAGENT MOET ZICH PERFECT KUNNEN VERMOMMEN, NIETWAAR?

BESTE lezer, ik heb de handleiding voor de perfecte geheimagent gekocht. We gaan er samen even in kijken, want je weet dat de spionage een belangrijke rol speelt in onze hedendaagse wereld... Boeiend, die spionage! Wil je een paar raadgevingen van mij? Ja? Maar mondje dicht, het!

ONZICHTBARE INKT

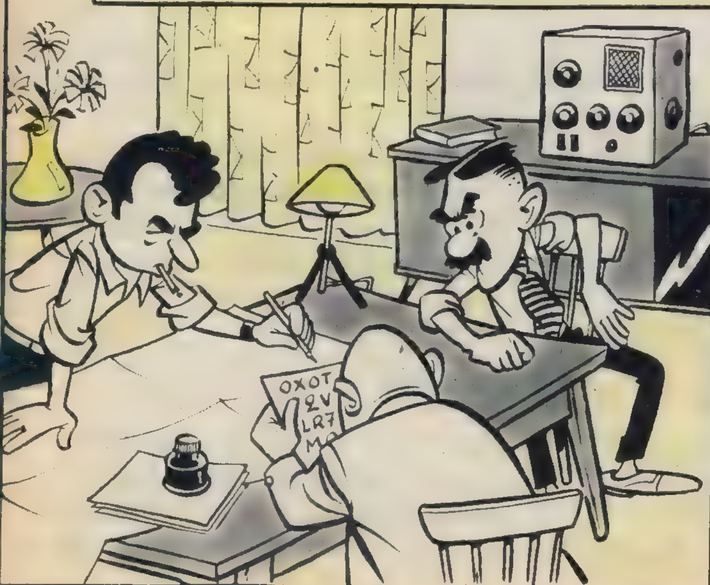
Een goed geheimagent moet kunnen schrijven met onzichtbare inkt en ik geef je hier een uitstekend recept : je neemt een wit vel papier en je dompelt dit in het water. Dan leg je het op een gladde oppervlakte, bv. op glas, op marmer... Deze oppervlakte moet je te voren zorgvuldig schoon poetsen. Op dit vochtig vel papier leg je nu een droog vel papier. Daarop schrijf je de geheime boodschap in potlood. Je moet stevig drukken, zodat de letters in het vochtig papier komen te staan. Nu laat je het natte papier drogen. De sporen van de letters verdwijnen, het volstaat echter het papier opnieuw nat te maken om de tekst die er op gegrift is zeer duidelijk te voorschijn te zien komen. Is dat geen puik trucje?

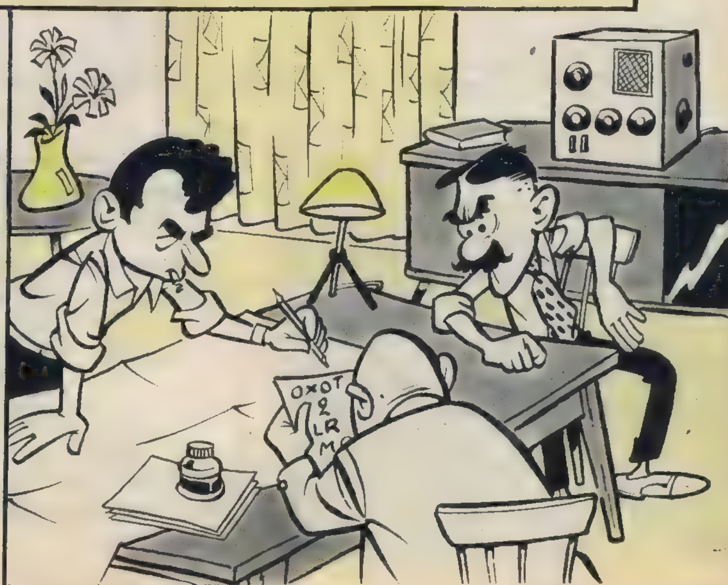
DE ONZICHTBARE KAART

De geheimagent heeft kaarten, plannen, documenten die hij aan het oog van zijn tegenstander moet onttrekken. Stel je een ogenblik voor dat je het plan van een bepaalde streek moet maken met de wegen, de waterlopen, de vliegvelden, enz... Daarvoor gebruik je onzichtbare inkt, d.w.z. citroensap, kriekensap of azijn. De kaart aldus getekend is onzichtbaar. Je moet ze verwarmen opdat de gekleurde details zouden te voorschijn komen. Met citroensap verkrijg je een donkerbruine kleur, het kriekensap wordt groenachtig, de azijn lichtrood. Je gebruikt bv. het citroensap voor de wegen, kriekensap voor de waterlopen, voor de vliegvelden gebruik je azijn. Onder de invloed van de warmte worden dus de wegen bruinachtig, de waterlopen groen, de vliegvelden rood. Zo lang je kaart niet aan de warmte wordt blootgesteld, is er van al de details niets te merken.

1 EEN GEHEIMAGENT MOET UIT ZIJN DOPPEN KIJKEN — 10 PUNTEN

Om je observatievermogen te scherpen stel ik je deze test voor. Je ziet hier twee documenten die drie geheimzinnige vreemdelingen voorstellen die gebogen zijn over geheime plannen. De tekeningen schijnen absoluut dezelfde, maar ze zijn het niet. Tien punten verschillen. Kan je ze aanduiden? Aan het werk, geheimagent, een veel succes!

Geheimagent

2 ONTCIJFER DEZE GEHEIME BOODSCHAP

5 PUNTEN

Je krijgt een geheime boodschap, maar kan je ze ook lezen ? Doe je best !

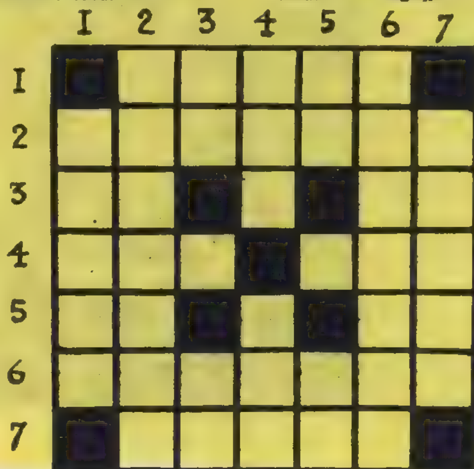
E ENGEH EIMAGEN TMOE
TKO ELBLO EDI GENIN
TEL LIGE NTZI JN

3 KRUISWOORDRAADSEL

10 PUNTEN

HORIZONTAAL : 1. Klokhuis van een appel. - 2. Edel metaal. - 3. Bergplaats - Reeds. - 4. Daar woonde een heilige Franse pastoor - Badplaats in België. - 5. Windrichting (afk.) - Familielid. - 6. Grondsoort. - 7. Belgische stad.

VERTIKAAL : 1. Lang plat stuk hout. - 2. Trompet met heldere toon. - 3. Dwarshout van een mast - Dierengeluid. - 4. Plaat - Weide in het hooggebergte. - 5. Groente - Rivier in Friesland. - 6. Begrijpen. - 7. Gereedschap.

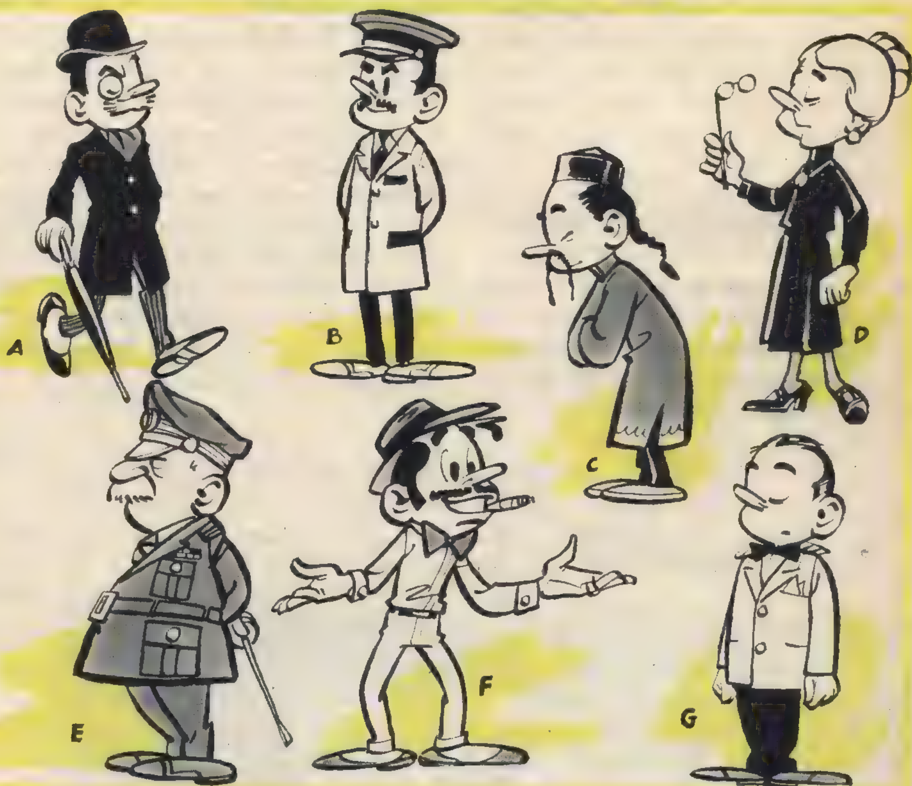
4 JE GOED VERMOMMEN IS EEN KUNST

7 PUNTEN

Ik zei het reeds aan de chef, een knap geheimagent moet zich perfect kunnen vermommen. Ho, deze kunst heeft geen geheim meer voor mij. Bekijk de zeven tekeningen die hierbij gevoegd zijn. Het gaat hier om dezelfde persoon, nl. om Bob Binn. Je ziet, ik heb me goed vermomd. Ik geef jehier de namen van zeven personen wier identiteit ik heb aangenomen. Ik geef ze jullie niet in de juiste volgorde, dat spreekt vanzelf :

Jan Janssens - Luc Otto - Kolonel Pluimstaart - Gravin van Opdenbosch tot Hannekensvoren - Juan Guarcia - Li Tchang - Lord Huntchinson.

Zet de juiste namen bij ieder personage.

5 CRYPTOGRAM

3 PUNTEN

Een cijferboodschap dat men cryptogram heet. Het woord dat je moet vinden is de naam van een held, die door alle lezers van « Kuifje » zeer goed gekend is. Dit is de cijferboodschap :

1 - 19 - 3 - 22.

Moeilijk, he ? Ik zal je even helpen. Denk aan de volgorde waarin de letters van een schrijfmachine staan (Azerty-klavier). Snap je het ?

Hoeveel punten heb je ?

Van 31 tot 35 punten : Jij bent een flinke geheimagent.

Van 26 tot 30 punten : Jij hebt aanleg voor dit gevaarlijk beroep.

Minder dan 15 punten : Wil je in het voetspoor stappen van Jimmy Stone, zal je nog veel moeten bijleren !

Oplossingen :

1. De tien verschillen zijn : 1) De inktpot is vol inkt op de eerste tekening, slechts halfvol op de tweede - 2) In de cijferboodschap van de tweede tekening ontbreekt de letter V en het cijfer 7 - 3) Er ontbreekt een streep op de das van de spion - 4) De snor van een andere spion is minder gebogen op de tweede tekening - 5) De sigaret van de derde spion is merkelijk korter - 6) Er ontbreekt een bloem in de vaas - 7) Er zit geen peer in de electrische lamp - 8) In de eerste tekening is het potlood van de spion aan een kant geslepen, het heeft twee punten in de tweede tekening - 9) In de tweede tekening ontbreekt er een sport aan een van de stoelen - 10) De drukknop van de zender ontbreekt.

2. Een geheimagent moet koelbloedig en intelligent zijn.

3. Kruiswoordraadsel. Horizontaal : 1. Kreus; 2. Platina; 3. La - Al; 4. Ars - Spa; 5. No - Pa; 6. Keileem; 7. Namen.
Vertikaal : 1. Plank; 2. Klaroen; 3. Ra - Ia; 4. Ets - Alm; 5. Ui - Ee; 6. Snappen; 7. Alaam.

4. a) Lord Huntchinson; b) Luc Otto; c) Li Tchang; d) Gravin van Opdenbosch tot Hannekensvoren; e) Kolonel Pluimstaart; f) Juan Garcia; g) Jan Janssen.

5. De naam is ALEX.

DE TEWATERLATING VAN EEN OCEAANREUS

De operaties voor de tewaterlating zijn begonnen. De arbeiders van de scheepstimmerwerven nemen de schoren weg waarop de bodem van het schip rust. Op het voorplan grote zware kettingen die aan de ene kant aan het schip, aan de andere kant aan meerpalen zijn bevestigd en die het schip tijdig zullen remmen.

(Vervolg van blz. 17)

zou aflopen. De klink wordt dan ook pas op het allerlaatste moment los geslagen.

Dit is in een paar woorden de tewaterlating van een schip. De zaak op zichzelf is echter delicaat en nu gaan wij even kijken hoe het bij de « France » gebeurde.

DE LANGSTE PAKETBOOT TER WERELD

Wij hebben over de « France » reeds een artikel gebracht in « Kuifje » nr 17, en daarin vertelden we dat de « France » de langste paketboot ter wereld is, nl. 315,50 m en dat hij 33.500 ton zwaar is. Hij werd gebouwd in een 310 m lang dok met een helling van 5 % op de horizontale lijn en naar zee toe gericht. Op ditzelfde dok werd indertijd ook de « Normandie » gebouwd. Het diende eveneens voor de constructie van grote petroleumtankers.

Op de scheepsbouwhelling in het dok was er over heel de lengte een slede gevormd uit twee vaste slagbeddingen in eik. Zij hadden een breedte van 2,40 m en stonden 4,30 m van elkaar. Deze slagbeddingen konden een druk uithouden van 4 kg per cm². Tussen de twee vaste slagbeddingen stonden de stapelblokken, waarop tijdens de constructie de kiel van het schip rustte. Van bakboord naar stuurboord werd het schip geschoord of gestut door dikke houten planken.

DE GEOLIEDE SLEDE

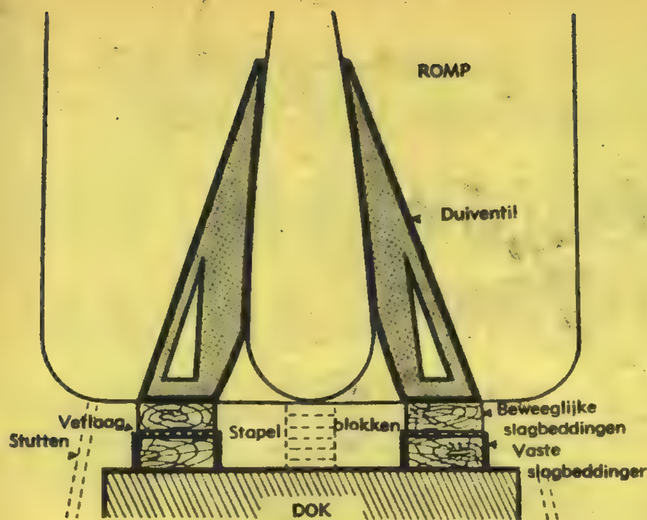
Opdat de paketboot op de slagbeddingen zou kunnen glijden, had men aan de romp, aan bakboord en aan stuurboord, beweeglijke slagbeddingen in hout aangebracht. De beweeglijke slagbeddingen noemt men de slede. Dit geheel woog niet minder dan 610 ton. Het kwam er nu op aan het gewicht van het schip, de 33.500 ton, zo goed mogelijk te verdelen over heel de lengte van de slede. Daarom was men verplicht geweest de romp vooraan voorlopig te verbreden. De twee vaste slagbeddingen waren te ver van elkaar verwijderd om de paketboot, die vooraan zeer lang en slank is, te dragen. Om de romp vooraan te verbreden, had men aan weerskanten en naar voren toe een metalen geraamte aangebracht dat men « duiventil » heette en daaronder waren de beweeglijke slagbeddingen bevestigd. Om nu het glijden van de beweeglijke slagbeddingen op de vaste slagbeddingen te vergemakkelijken, werden ze geolied met een smeersel op basis van petroleum-paraffine. Weet je hoeveel olie of vet er daarvoor nodig was? 50 ton!

DE BOOD GLIJDT...

Het uur, ja zelfs de minuut en de seconde waarop een boot moet aflopen, wordt te voren zeer nauwkeurig berekend en bepaald. Bovendien moet men niet alleen voor het glad aflopen zorgen, men moet ook een systeem hebben om de boot tijdig te remmen. Hoe verloopt nu de hele operatie? Eerst en vooral wordt de boot van de constructiestutten, steunen en sta-

De « France » op de scheepstimmerwerven. De romp is nog niet geschilderd.

Hier zie je de positie van de beweeglijke en van de vaste slagbeddingen op het ogenblik van de tewaterlating, de stutten en de stapelblokken (de stippellijnen) tijdens de constructie. De beweeglijke slagbedding is slechts van de vaste slagbedding verwijderd door een dikke laag mineraal vet. De « duiventil » is aan de romp gelast. Zij drukken het gewicht van het schip meer naar voren om het glijden te vergemakkelijken.

De « France » wordt in de verf gezet. Vooraan zie je de zogenaamde « duiventil », het metalen geraamte dat voorlopig aan de romp werd bevestigd. →

pelblokken, neergelaten zodat hij nog slechts op de sleden rust. Men begint met een stapelblok op vier weg te nemen. Dan een tweede in het midden, dan een derde, enz. Men begint daarmee vier dagen voor de eigenlijke tewaterlating en pas twee uren voor het plechtig ogenblik wordt de laatste stapelblok, nl. de centrale stapelblok, weggenomen.

Intussen, en volgens een plan dat zeer nauwkeurig is uitgewerkt en dat stipt gevolgd wordt, neemt men de schoren of stutten weg. Op het laatste ogenblik wordt de klink losgelaten. Bij grote schepen staat ze steeds in verbinding met een vóór het voorschip opgestelde tribune. Daar glijdt dan de boot op het vastgestelde ogenblik statig het water in. Eerst gaat het traag, dan sneller. De achtersteven van de « France » plofte in het water met een snelheid van 29 km per uur.

HET REMMEN

Wil men niet dat de boot heel alleen het ruime sop kiest of te pletter loopt tegen de tegenovergestelde oever (bv. wanneer de tewaterlating plaats heeft in Antwerpen of in Rotterdam), dan moet men er voor zorgen dat men de reus tijdig kan remmen. Aan de « France » waren vier stalen kabels bevestigd, twee aan bakboord en twee aan stuurboord. Aan land waren zij vastgehecht aan grote pakken kettingen die een lengte hadden van 210 m en die in het totaal 38 ton wogen. Toen de « France » op 560 m van zijn vertrekpunt was, waren de kabels strak gespannen en remden de vaart.

LOOPT HET SOMS MIS!

Wanneer op de scheepswerven in Nederland of in België een schip wordt te watergelaten, dan gaat het meestal zeer vlot. Soms echter loopt het mis... Naar wij vernomen hebben, bleef eens een mailboot voor Oostende-Dover op de helling vastzitten.

Een zeer bekende mislukking uit de geschiedenis van de scheepvaart was de « Great Eastern ». Hij werd in 1852 te Liverpool op stapel gezet en was het eerste schip uit ijzer met een tonnemaat van meer dan 20.000 ton. Men besloot de « Great Eastern » op een dwarse helling te bouwen. Goed, maar toen de blokken onder het schip waren weggehaald en het schip normaal moest aflopen op de geoliede slede, bleef het logge gevaarte stijf vastzitten. Alle pogingen waren nutteloos. Het schip wou de zee niet in. Anderhalf jaar ging er over heen voor het dan eindelijk zo ver was. Toen de « Great Eastern » zijn maidentrip begon, ontplofte een van zijn stoomketels en dat kostte zeven mensenlevens en tientallen zwaargewonden. Het verdere bestaan van de « Great Eastern » was tragisch en ongelukkig. In 1889 werd hij gesloopt.

« Loopt het verkeerd bij de tewaterlating », zo zeggen de zeelui, « dan heeft het schip steeds ongeluk ».

Hij vaart! Sleepboten zullen het schip nu tot in het droogdok slepen waar de constructie voltooid wordt.

EEN JONGE LANDGENOOT MAAKT KENNIS MET ZWEDEN EN SCHRIJFT ONS UIT STOCKHOLM:

DE MEIBOOM WORDT HIER OP MIDZOMER GEPLANT IK EET ZOETZURE HARING EN DRINK... MELK!

MIJN vriend Sven kwam mij van het vliegveld Bromma afhalen. Ik was namelijk naar Stockholm gekomen om een jaar als stagiaire op het architectenkantoor van zijn vader te werken. Na de lunch in een milkbar had hij mij meegenomen naar de kamer, die hij in de oude stad voor mij had gehuurd.

Terwijl ik mijn koffers uitpakte, vertelde Sven mij het een en ander over Stockholm en wat mij als toekomstig architect te wachten stond. Ik luisterde eigenlijk maar met één oor, nog half versufd door de reis en alle nieuwe indrukken die ik reeds had moeten verwerken.

— Zeg, slaap je? vroeg Sven mij ineens. Ik vertel je net, dat je volgende week een paar dagen vrij krijgt voor Midsommar.

— Midsommar?... Wat is dat?

— Bij jullie noemen ze dat Sint Jan.

— O! je bedoelt zeker Sint Jansnacht, wanneer er vreugdevuren worden ontstoken. Vieren ze dat hier nog? Bij ons bijna helemaal niet meer.

— Na Kerstavond is Midsommar Afton het grootste feest hier in het Hoge Noorden. Er worden meibomen geplant, er wordt gedanst en...

— Luister eens, Sven, onderbrak ik hem, nu raak ik helemaal de kluts kwijt. Eerst race je mij door jullie ultra moderne stad en als contrast poot je mij in deze kamer in de oude stad. Dan krijg ik voor mijn eerste Stockholmse lunch sandwiches met zoetzure haring, terwijl jij er rustig twee glazen melk bij bestelt. En nu kom je mij vertellen, dat er op Sint Jansavond, dus midden in juni, meibomen worden geplant. Sven, jongen, ik vind je erg leuk, maar daar kan ik met mijn reismoede hersens niet meer bij.

Sven lachte hartelijk.

— Kom, ga mee een eindje wandelen, daar zal je van opfrissen.

Door smalle straatjes, wandelden wij naar Skeppsbron. Daar stroomt de « Strömmen » langs de trappen van het koninklijk slot, dat van 1690 tot 1754 door bouwmeester Tessin werd gebouwd. Wij gingen op de onderste trede van één van de trappen zitten. Inmiddels was het avond geworden en de zon stond al laag aan de hemel. Over de stad hing een vreemd blauw licht.

Sven keek dromerig over het water en neuriede.

— Wat is dat voor een droevig lied? vroeg ik hem.

— Het is helemaal geen droevig lied, men zingt het op Midsommar Afton.

— Vertel me maar eens wat meer over dat grote feest, je maakt me nieuwsgierig met al je toespelingen.

— Het is een christelijk feest met heidense inslag, begon Sven. In de Middeleeuwen, en zelfs eerder, vierde men de geboorte van Johannes de Doper, hier zowel als in het Zuiden en zelfs in zekere gedeelten van Noord Afrika, met vreugdevuren en het baden in bronnen en beekjes. Maar tegelijkertijd kwam er ook een heleboel bijgeloof aan te pas. Op midzomernacht kon men de toekomst voorspellen, planten en bronnen hadden bovennatuurlijke krachten. Van Sint Jansgras (Hypercicum) werden bezems gemaakt, die men boven de staldeuren hing om het vee te beschermen, terwijl berggeesten en brongeesten in de gedaante van paarden hoogtij vierden.

— Maar de meiboom dan? vroeg ik.

— Die kwam pas veel later, in de XVI[e] eeuw. Het werd toen steeds meer de gewoonte om de vreugdevuren op 31 april te ontsteken, ter ere van de Heilige Walpurgis. En dat is heel logisch.

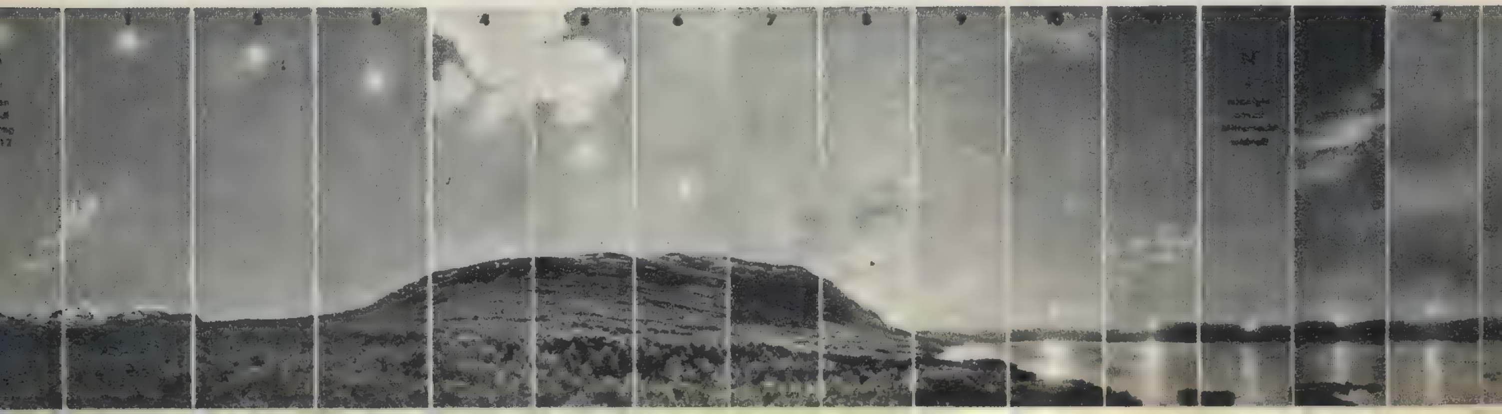
— Hoezo? Verklaar je nader.

— Heel eenvoudig. Op 31 april is het 's nachts donker, maar er ligt nog vaak sneeuw, ten minste in het noorden van het land. Op 1 mei, is er niet genoeg groen om de lente werkelijk te vieren, terwijl het op Sint Jan te licht is om de vreugdevuren te zien. En zo zie je, dat het ons klimaat is dat de feestdag heeft gemaakt tot wat hij nu is. In de XVII[e] eeuw werd de meiboom, symbool van de lente, het middelpunt van « onze » lente, die pas in juni haar volle pracht bereikt. En zo bleef het tot op heden. Daar komt nog bij, dat de zware lentearbeid ook pas in juni beeindigd is. Tussen Pinksteren en de oogsttijd komt er een periode van betrekkelijke rust voor de landarbeider.

— Maar hoe vieren jullie dit feest NU?

— Zo heel veel is er van de oude gewoonten niet bewaard gebleven, maar zoals

De Midzomerzon, gekiekt in het noorden van Zweden, boven de Noordpoolcirkel.

jij het als buitenlander al direkt opmerkte, is Zweden een land van contrasten. Ondanks ons drukke moderne leven blijven wij. Zweden, erg gehecht aan tradities en daar draagt ons klimaat veel toe bij. Na de lange donkere winter willen wij tot het uiterste van de al te korte zomer profiteren. Zo blijft « Midsommar Afton », het symbool van de natuur in al haar pracht en praal. Buiten Stockholm en vooral op het platteland, waar die dag dikwijls de oude klederdrachten te voorschijn komen, worden de traditionele meibomen geplant. Er wordt gezongen en gedanst. De kinderen mogen de hele nacht opblijven en krijgen cadeautjes. Er wordt 's nachts buiten gepicknickt, met als hoofdschotel — en dat is ook traditie — verse gekookte zalm met nieuwe aardappeltjes. En... zoals dat liedje zegt, dat ik daarstraks neuriede, de meisjes moeten die nacht negen verschillende soorten bloemen onder haar kussen leggen. Slapen zij in, zonder een woord te hebben gesproken, dan dromen zij van de jongen met wie zij zullen trouwen...

Aldus vertelde mijn Zweedse vriend Sven. Met mijn nieuwe Zweedse vrienden heb ik Midsommar Afton gevierd en de meiboom geplant. Dat is nu alweer enkele weken geleden. Iedere dag doe ik nieuwe ontdekkingen, iedere dag sta ik voor nieuwe verrassingen en iedere dag houd ik iets meer van mijn nieuwe vaderland. Ik hoop jullie later nog een en ander over het mooie Zweden te kunnen vertellen.

HENK.

Midsommar Afton wordt uitbundig gevierd in het Hoge Noorden. Er worden meibomen geplant, er wordt gedanst en gezongen.

Stockholm. Vanuit de toren van het stadhuis heeft men een prachtig gezicht van de oude stad

REIN MEIDEMA, DE CRACK VAN DE SPORTVISSERS

REIN MEIDEMA is de professor der hengelaars. Maar hij zuigt niet aan een kromme pijp en zijn gezicht vertoont geen rimpels. Hij is wel diep-bruin. De pupillen in zijn ogen schitteren als diamanten, sterretjes, die in de verte turen en er veel zien. In zijn stille woonkamer hangt een sobere spreuk. « A fisherman's prayer », lezen wij half-luid. Het gebed van een visser betekent dat. En in het Engels daaronder : O Heer, stel U toch eens voor, dat ik een vis ving groter dan mijn stoutste fantasieën... De kampioen van alle Nederlandse hengelaars, de man, die met een simpele bamboestok en een stukje aas karpers, snoeken en forellen uit het water slaat, die men vis« professor » en « tovenaar » is gaan noemen, heeft nog een tweede spreuk in zijn kamer hangen. Een, welke hij liever laat lezen. « Het is geen kunst om rijk te sterven; het is wel een kunst om rijk te leven », staat er. De 34-jarige Fries vindt zijn geluk in de hengelsport. « Je rust er zo heerlijk van uit », zegt hij, « terwijl je toch voortdurend in actie bent. »

Hoe is Rein Meidema de crack geworden onder de sportvissers, het idool van alle jongens, die bij hem een snoertje of een lijntje komen lenen ? Niemand kon vermoeden, dat Rein als peuter van vier jaar de eerste stappen zette op het pad van de hoogste vissersroem, toen hij een iele paling ving uit een kwalijk riekende gracht. Het jongetje deponeerde zijn vangst trots bij zijn moeder in de keuken en beloofde haar nog talrijke verrukkelijke maaltijden. Dat viel niet zo best in de smaak, want Rein's moeder vond, dat vissen in het water thuis hoorden. Hij moest ze direkt weer teruggooien, maar mocht blijven hengelen. Zijn vriendjes benijdden hem. Het leek wel of de vissen alleen maar wilden bijten, als Rein zijn dobber met een overmoedige zwaai in de sloot liet duikelen. Altijd overtrof hij de concurrentie.

KIJK NAAR DE ZEEMEEUWEN

Nu zou men kunnen beweren, dat vissen vaak een kwestie is van geluk. « Je moet het treffen, zit er wat, dan willen ze bijten ». Het zijn de problemen waarmee de mannen van de waterkant nu eenmaal te maken hebben en die ze ter verontschuldi-

ging van een slechte vangst gretig plegen aan te dikken. Maar het geheim van de vis« professor » is, dat hij op de plaats, waar anderen urenlang geen « stootje » krijgen en tenslotte somber hun spulletjes gaan inpakken, succes heeft. Een kwestie van aanvoelen, wuift Rein onze bewondering weg. En je moet natuurlijk op heel veel dingen letten. Dan gaat de gebruinde kampioen wat gemakkelijker in zijn stoel zitten, kijkt peizend naar de spreuken boven ons en begint iets uit te leggen van de « techniek ».

« Kijk, er vliegen soms zeemeeuwen boven het water. Wat heeft dat met vissen te maken, zegt u? Alleen dit: er zwerven baarzen en snoekbaarzen in de buurt, vlak onder de waterspiegel. Ze jagen op spieringen en komen gulzig naar boven. De meeuwen klapwieken even inhalig naar beneden en de visser weet dan dat de buit voor het grijpen ligt, dat wil zeggen, bij wijze van spreken. Je moet steeds proberen te ontdekken, wat de vis van plan is. Hij is uitgekookt en argwanend, snuffelt aan het aas en slaat het soms met zijn staart van de haak af om er dan triomfantelijk mee van door te gaan. De snoekbaarzen zijn nog het slimst. Maar kweekkarpers laten evenmin met zich spotten. Gooi een vliegje voor ze uit. Alle vliegjes pikken ze op, het jouwe laten ze met rust. Er bestaat maar één kans om beet te krijgen, namelijk door het insekt zó omzichtig te deponeren, dat de karper geen rilling van wantrouwen over zijn rug voelt lopen. »

EEN KNAAP VAN 32 POND

Bij ons gesprek met Rein Meidema zijn een paar vrienden van hem aanwezig. Ook liefhebbers van de sport en verlangend om met geestdriftige verhalen de « professor » aan te vullen. « Rein heeft het in de spitsen van zijn vingers », knikken zij. « Vier jaar geleden sloeg hij een « knaap » van 32 pond uit de Kortenhoefse plas. Een avontuur om nooit te vergeten. Met een oerdunne draad van 26/100 nylon verstrikte hij hem. Een meter 18 mat ie! Weet je het nog, Rein, het gebeurde een dag vóór Kerstmis. » De Fries, die al jarenlang in een hengelsportbedrijf te Amsterdam werkt, glimlacht bescheiden. « Ik heb nog wel grotere aan de haak geslagen. Maar niet hier. In Joegoslavië. Daar sta je met reusachtige laarzen aan in een wilde rivier en moet je vechten om op de been te blijven. De hengel trekt in je vingers en in die woeste stroom zwemmen de äschen, vlagzalmen heten ze in Nederland. Een karwei van de bovenste plank. Ze leven in de benedenloop en zijn zo geslepen als vossen. In de bovenloop van dezelfde rivier kun je genoeg forellen vangen — wel tachtig op een dag — maar dat is toch niet je ware. »

De held onder de sportvissers verstaat zijn vak. Het wil ook zeggen dat hij het spel sportief speelt. Het gaat er niet om vissen mee naar huis te brengen. Alleen het vangen is interessant, het peilen, het uitgooien, het afwachten en de snelle reactie op het kritieke moment. Dat is de kracht van de breedgeschouderde Fries. Geen beweging in het water ontgaat hem. Zijn ogen half geopend, sluimerend ogenschijnlijk, wacht hij op de hongerige vis, die bijna roerloos naderbij sluipt.

LOKKEN MET HUN LIEVELINGSBROOD...

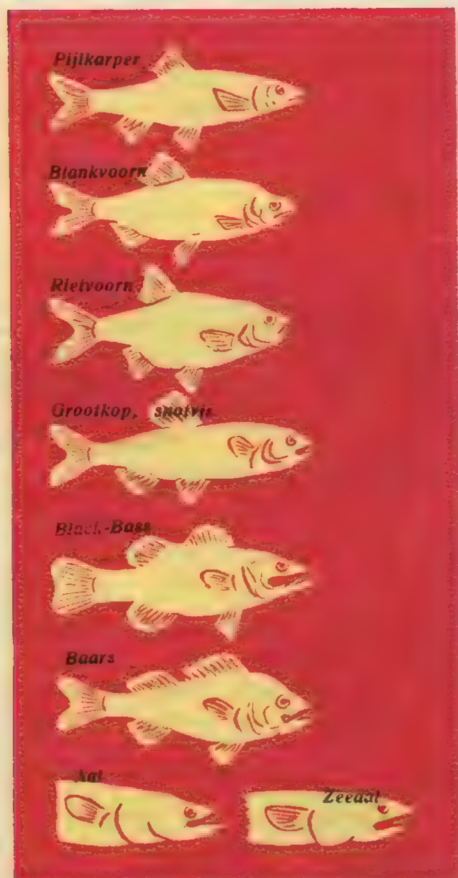
Sterke verhalen doen de ronde over het verbijsterende gemak, waarmee Rein Meidema zijn slag slaat. « We waren al een uur of vier aan het vissen in de Vecht », vertelt een collega. « Hoe we ook verlegden, met ons bootje het ene na het andere plekje opzochten, niets hielp, geen stootje. Rein kwam er bij, bekeek het deeg, broodkorsten, en zei niets. Even later wierp hij zijn hengel uit... nu ja, we schaamden ons echt. Het is een beetje pijnlijk als een ander achter elkaar beet heeft, terwijl jij na een halve dag nog niets in de netten hebt spartelen. Wat bleek nu? Aan de broodkorsten van ons zat geen wit en dat is het juist, waar de snoek op aast. Rein wist dat natuurlijk en lokte de beesten met hun lievelingsbrood. »

Deze enorme kennis van de voorkeur der vissen, van hun grillen en gewoonten, betekent voor de beroemde sportvisser een machtig wapen. Anderen weten er ook genoeg van, maar missen weer de eigenschappen, die in de praktijk de doorslag geven. Zij reageren te traag of zijn niet oplettend, wanneer de situatie het vereist. « Ja, het gaat op de duur zeker wel vervelen, dat vissen », opperen wij vol begrip, « men zou er soms slaperig van worden. » Het bleek niet zo'n geslaagde opmerking. Uit de ogen van Rein Meidema straalden kleine pretlichtjes en hij nam de taak op zich ons zo kies mogelijk duidelijk te maken dat wij van de hengelsport weinig begrepen. « Dit is geen spelletje », zei hij met zijn prettig klin-

(KOM MEE NAAR BLZ. 35.)

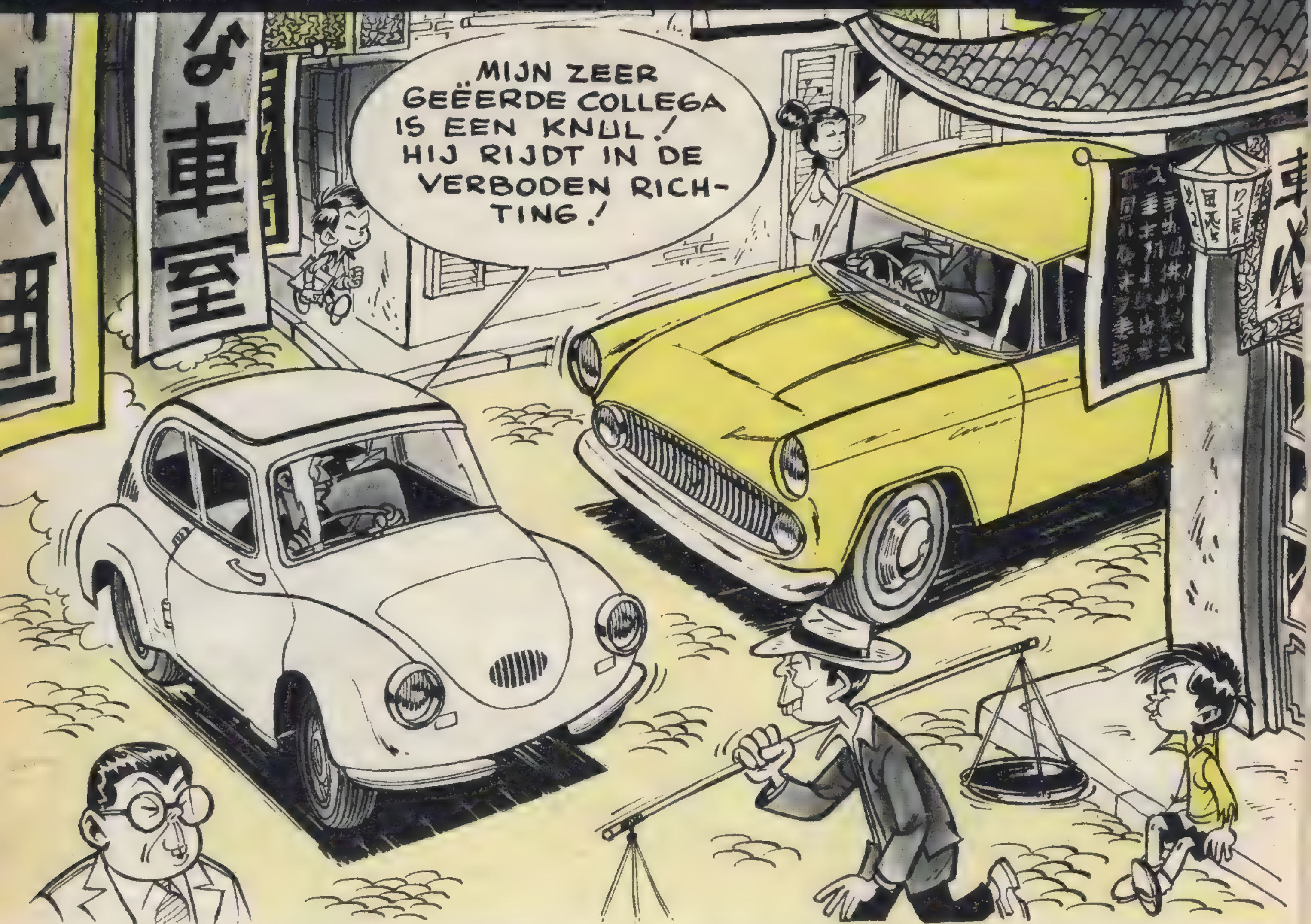
ZO MOET JE HET AAS AAN HET HAAKJE BEVESTIGEN

Hier zie je Rein Meidema, de koning der sportvissers, na een spannend gevecht, waaruit hij, zoals gewoonlijk, als overwinnaar te voorschijn is gekomen.

EEN JAPANSE INVASIE?

De Japanse automobielindustrie werd geboren in 1938. Ze is dus nog zeer jong. Na de tweede wereldoorlog hadden de Japanse constructeurs zich tot doel gesteld de eisen van de binnenlandse markt te bevredigen. De productie was bijna volledig afgestemd op degelijke en nuttige wagens, vrachtwagens, bestelwagens, enz., en veel minder op luxewagens.

DE PRODUCTIE WORDT VERHOOGD

Sedert enkele jaren gaat de Japanse automobielnijverheid met reuzenschreden vooruit. Thans kan zij ongeveer 100.000 eenheden per jaar op de markt brengen. Je meent misschien dat dit nog niet veel is, maar je moet er rekening mee houden dat zulks voor Japan een verhoging van 100 % betekent met het jaar 1958.

EEN RIJKE KEUZE

Alhoewel Japan zeer dicht bevolkt is, is de afzetmarkt in het binnenland beperkt. De koopkracht van de bevolking is niet zeer groot. Het eerste wat dan ook zo opvallend is, is het feit dat er zoveel verschillende modellen zijn. Je moet weten dat de Japanse autobouwers met elkaar een harde concurrentiestrijd voeren. Het kan echter ook als bewijs gelden, dat de Japanse industrie een zeer grote vooruitgang maakt en ze haar definitieve weg nog moet zoeken.

100 % MADE IN JAPAN

De Japanse autonijverheid gebruikt uitsluitend Japanse stukken en accessoires om de auto's te maken. Banden, electrische batterijen, enz... alles is op en top Japans! De organisatie van de productie verbetert iedere dag, de stukken zelf worden beter, kunnen vlugger gemaakt worden en de Japanse autoconstructeurs kunnen de prijzen van de auto's die op de markt worden gebracht regelmatig verminderen.

HOE HETEN ZE!

De Japanse autonijverheid wordt beheerst door twee grote merken : Nissan en Toyota. Deze merken nemen 70 % van de totale productie voor hun rekening. Dan zijn er nog vier autoconstructeurs die tamelijk belangrijk zijn en vervolgens een hele reeks kleine autofabricanten. Wij citeren ze hier even in de orde van hun belangrijkheid : Foeji P.M., Hino, Foeji Heavy Industries, Isoezoe, Soezoeki, Okamoera, Mitsoebishi.

DE PLANNEN VAN DE JAPANNERS

Al de Japanse producenten hebben slechts dit woord op de lippen : « export »! Om echter te kunnen exporteren moeten zij hun nijverheid rationeler organiseren, want slechts dan zullen ze prijzen kunnen stellen die kunnen rivaliseren met de prijzen van de Europese auto's. Indien de Japanners er toe komen de productieproblemen volledig op te lossen, dan wordt Japan een geduchte concurrent.

De Japanse wagens zijn modern en stevig. Herinneren wij er even aan dat het de Japanse wagen Nissan Datsoen is, die de ronde van Australië — 16.000 km — heeft gewonnen. Naar het schijnt zullen de Japanse autoconstructeurs weldra een beroep doen op Italiaanse koetsenmakers. De roem van de Italiaanse carrossiers is ook tot in Japan doorgedrongen. Indien dit waar is, zullen de Japanse wagens uiterlijk nog mooier en aantrekkelijker worden. Dan kunnen zij met kans op slagen het groot offensief inzetten en trachten hun wagens ook op de Europese markt te verkopen!

WAAROM IS DE TWEETAKT JUNIOR KRACHTIGER DAN DE VIERTAKT?

JE weet waarschijnlijk dat een tweetaktmotor tweemaal meer ontploffingen heeft per motoromwinding dan een viertakt van gelijke inhoud. In theorie moest hij dus met eenzelfde cylinderinhoud tweemaal krachtiger zijn. In de praktijk is dit echter niet het geval. Welke faktor annuleert de theoretische voordelen ? Dat is het rendement. Inderdaad, door zijn eenvoud stelt de tweetaktmotor grote problemen op het gebied van het verbruik; problemen die verband houden met het rationeel verbruik van de gasmassa die de moter kan opslokken. Sedert enkele jaren is de tweetaktmotor er fel op vooruit gegaan. Grote verbeteringen werden aangebracht en thans is het mogelijk uit tweetaktmotoren een zeer goed rendement te halen.

DE FORMULE JUNIOR

In de formule Junior worden de motoren gebruikt van seriewagens maar dan zonder kostbare stukken bv. de bovenliggende nokkenas. Maar... en hier zit de knoop, de enige viertaktmotoren die kunnen rivaliseren met de tweetaktmotoren zijn juist diegene die een bovenliggende nokkenas hebben ! Deze opmerking geldt vanzelfsprekend zelfs wanneer de cylinderinhoud dezelfde is en voor motoren met een eerder bescheiden cylinderinhoud. Het is daarom, dat ik bij de technische vergelijking van een motor steeds zal spreken over de kracht per liter.

Weet je dat de motoren van de DKW met 1.092 cc en gebouwd door de Duitse specialisten van de tweetaktmotoren, een vermogen geven van meer dan 85 PK ? Dat is minimum 7 PK meer dan de beste viertaktmotor van dezelfde categorie.

DE KRACHT ALLEEN VOLSTAAT NIET

De kracht van de motor alleen volstaat niet. Er zijn nog andere dingen die een belangrijke rol spelen. Omwille van andere kwaliteiten, is het mogelijk dat een of andere Junior met viertaktmotor zegeviert over een tweetakt !

AVONTUUR

Marcillac beleefde ongelooflijke avonturen.

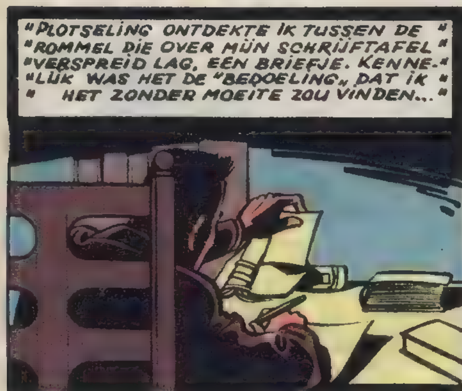

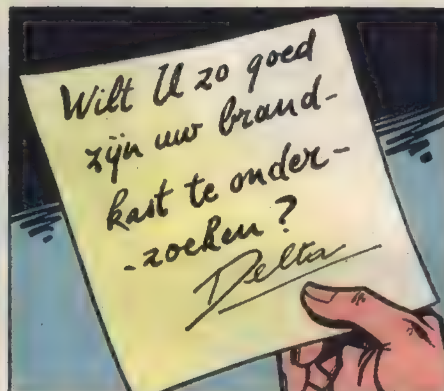

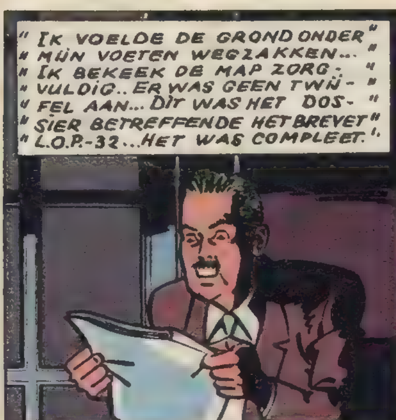

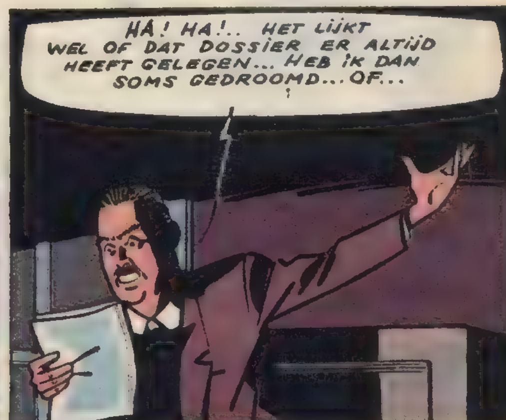
TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

...eheimzinnige Delta brengt hem terug naar thuis

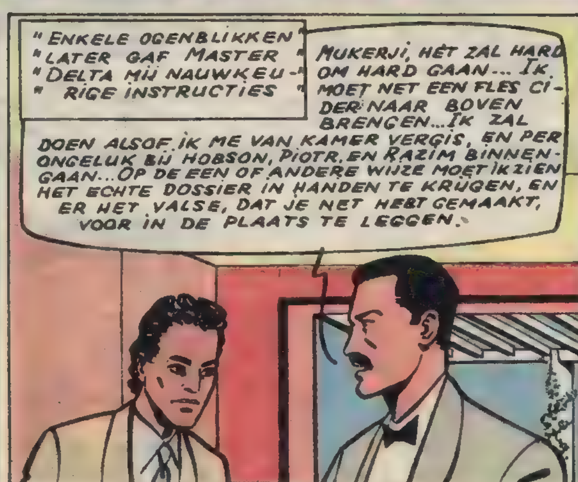

(Wordt voortgezet.)

ALLE JONGELUI ZIJN OP HET RENDEZ-VOUS PAREIN KUIFJE

Roger Claude, de sympathieke conferencier, presenteert iedere dag de grote strandspelen aan zee, georganiseerd door de biscuits PAREIN en het jeugdweekblad « KUIFJE » !

Indien je een slimmerd bent, dan behaal je beslist sensationele prijzen, maar in ieder geval is er voor alle deelnemers een beloning. Nu reeds moet je je voorbereiden op het spel van de beste Kuifjeslezer, het opsporen van het schat, en het jo-jo kampioenschap onder leiding van Billy Panama, wereldkampioen, enz... enz...

OPGELET !

Om deel te nemen aan de strandspelen, laat je je 's morgens inschrijven op het podium PAREIN. Breng de deelnemingsbon van KUIFJE mee, die je onderaan deze bladzijde vindt, en die je uitknipt. Bovendien een verpakking TUC CRACKERS PAREIN. Mocht je geen TUC CRACKERS vinden, dan breng je twee verpakkingen DUO WAFERS PAREIN mee.

KALENDER

Wenduine : 27 juli.
Heist : 28 juli.
Westende : 29 juli.
Duinbergen : 30 juli.
Middelkerke : 1 augustus.
St-Idesbald : 2 augustus.
Koksijde : 3 augustus.
Enz., enz.

Je kan de muzikale fantaisiste Bartho toejuichen. Bovendien staan er ook veel andere internationale attracties op het program.

STRANDSPELEN PAREIN 1960

Lees iedere week in KUIFJE de kalender van de **prachtige** strandspelen !

publi art

RAADSEL 36

DE BOCHT VAN DE DOOD

Heb jij reeds de kaart van amateur-detective! Neen! Haast je dan!

Op de grote renbaan werd de Prijs van Europa betwist. De zon was zeer warm en mijn vriend Baardemakers en ik hadden een plaatsje op de tribune kunnen bemachtigen. Ik volgde de wedren zeer aandachtig en schrok even op toen Baardemakers me vroeg :

— Wie zal het winnen, Rik?

— Naar mijn mening domineert Ray de race. Hij wint het beslist!

Ray was een zeer knap racer en hij was er van bij de aanvang in geslaagd de leiding te nemen. Ik volgde de rode racewagen door mijn verrekijker en zag dat hij met grote snelheid de bocht in ging. Die bocht werd door de racers de bocht van de dood genoemd.

Eensklaps gebeurde het ongeluk. Het leek net of Ray was totaal onbekwaam zijn wagen behoorlijk op de renbaan te houden. Hij reed recht op de balustrade af, botste er tegenaan, ging over kop en schoot in brand.

Twee uren later stonden Baardemakers en ik in het ziekenhuis naast het bed van Ray. Deze laatste was gelukkig buiten gevaar.

— Hoe is het gebeurt? vroeg ik.

— Ik werd eensklaps verblind. Ik kreeg werkelijk een schitterend licht in de ogen en ik verloor de controle over het stuur.

Ik sleepte de commissaris mee naar de bocht van de dood. Ik speurde ijverig de omgeving af en aan de voet van een boom, vlakbij de renbaan, ontdekte ik 30 sigarettenеindjes Belga en een spiegel... De voetsporen rond de boom wezen op de aanwezigheid van één man.

— Snap je dat, commissaris? zei ik. Ray werd het slachtoffer van een aanslag. Hier was iemand verborgen. Met een spiegel ving hij de zonnestralen op en projecteerde ze in de richting van Ray, op het ogenblik dat deze met een snelheid van 150 km per uur de bocht inreed.

— Ja, zo moet het gebeurd zijn! antwoordde Baardemakers. Maar hoe zullen we de schuldige vinden?

— De schuldige is een man die meende reden te hebben om Ray uit de weg te ruimen...

We zetten ons onderzoek voort en ten slotte hadden we twee verdachten. Beiden waren materieel in de mogelijkheid geweest de aanslag te plegen. De eerste was Marco Lastin, een mecanicien die door Ray was afgedankt. De tweede was Perez, een Zuid Amerikaan, een zeer knap racer, maar een man zonder scrupules. Hij had een hartgrondige hekel aan Ray. Het toeval wilde dat beide verdachten Belga's rookten.

Ik vroeg om de handen van Lastin en Perez te mogen bekijken. Aan de handen van Perez zag ik niets, aan de rechterhand van Lastin was er een detail dat me trof en het was precies het detail dat ik zocht!

— Maar wat doe je nu, Rik? vroeg Baardemakers verbaasd. Had jij misschien vingerafdrukken op de spiegel gevonden?

— Neen, commissaris. Ik wou echter het detail ontdekken dat de schuld van de mecanicien zou bewijzen.

Raap de handschoen op, beste lezer! Welk is het detail dat de schuld van Lastin bevestigt en dat ik ontdekte?

RIK RINGERS

Beste vriend,

Allereerst een vraagje : geniet je van je vakantie? Fijn. Vergeet je ook niet de politieraadsels op te lossen? Ik hoop het.

Drie nieuwe detectives heten we vandaag welkom in de grote speurdersfamilie : Jozef de Bolle uit Denderleeuw, Huguette de Bouvere uit Knokke en Edward L'Hopital uit St-Stevens-Woluwe.

Bravo, vrienden!

Een stevige handdruk,

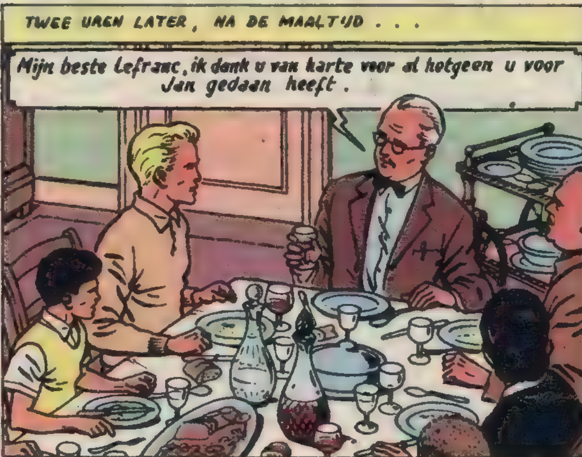
RIK

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

De radio meldt dat een hooggeplaatst man op Tergaou is...

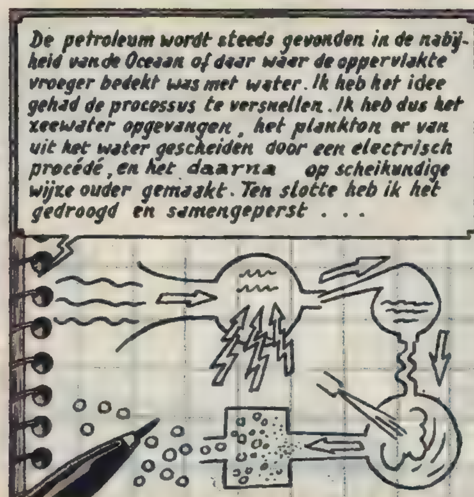

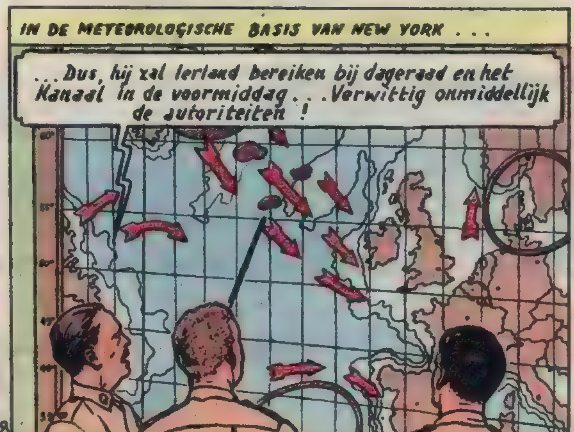

48

(Wordt voortgezet.)

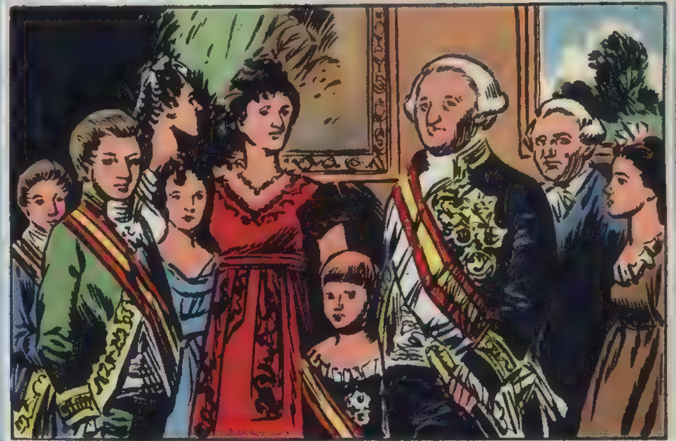
DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

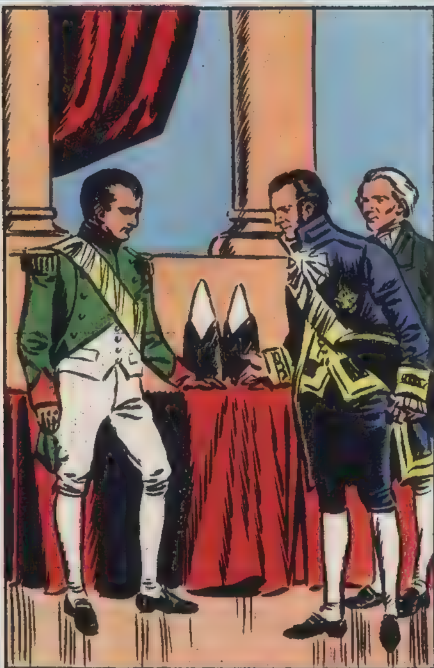
DE KONTINENTALE BLOCUS

TOEN Napoleon in Berlijn het decreet van de kontinentale blocus ondertekende, tekende hij zijn eigen doodvonnis menen sommige geschiedschrijvers. Dit is mogelijk. Zijn idee was nochtans geniaal : alle Europese havens zouden gesloten worden voor Britse schepen. Na enkele jaren zouden de Engelsen geen kruimeltje brood meer hebben en verdrinken in de specerijen. Groot Brittannië kreeg inderdaad specerijen uit zijn koloniën, maar was voor de invoer van graan op Europa aangewezen.

3. — WAAROM SPANJE ?

KAREL IV, koning van Spanje, was dik en bekrompen. Koningin Marie-Louise was zeer lelijk en de eerste minister Godòy was ijdel en onbekwaam. Napoleon bestempelde Ferdinand, prins van Asturië en erfgenaam van de Spaanse troon, als zéér dom en zéér boosaardig. Van die koninklijke familie heeft de grote schilder Goya ons portretten gekonterfeit die tot nadenken stemmen. Een zeer voorbeeldige familie was het alleszins niet !

1. — ER WAS EEN « MAAR »

NU moest heel Europa het decreet nog toepassen, anders werd het immers waardeloos. Om dit te bereiken moest Napoleon gans Europa veroveren. Hij moest Europa afgrendelen als een vesting. Dat was heel mooi, maar hij moest er ook rekening mee houden dat Europa geen koloniale waren meer zou hebben zoals bv. de rietsuiker en de koffie. Men vond echter het geheim om suiker uit suikerbieten te trekken en de koffie werd vervangen door cichorei. Wat Napoleon het meest op de zenuwen werkte was... de smokkel !

4. — DE VALSTRIK

OP 19 maart 1808 kwam het Spaanse volk in opstand tegen Karel IV. Deze was zeer bang en deed afstand van de troon ten voordele van zijn zoon Ferdinand die ook niet dapper was. Murat, die in Madrid was, gaf Karel IV de raad naar Bayonne te gaan waar Napoleon hem zou beschermen. Ferdinand wist hierover niets af en kreeg van Murat net dezelfde raad. En zie, toen vond de hele Spaanse familie elkaar weer te Bayonne ! De familietwist begon opnieuw. Op dit ogenblik kwam Napoleon binnen. Hij maakte het Ferdinand duidelijk dat hij moest afzien van de Spaanse troon. Karel IV stond zijn koninkrijk af aan zijn vriend, Napoleon !...

2. — DE SMOKKEL

ENGELSE producten kwamen in het geheim het vasteland binnen en producten van het kontinent vonden wel een veilige en geheime weg naar Engeland. Nu werd er vooral gesmokkeld in de Pauselijke Staten en in Portugal. Napoleon zou daarom de beide landen annexeren. Op 30 november 1807 rukte een leger onder leiding van Junot Lissabon binnen. Het Portugese hof vluchtte naar Brazilië. Toen begon Napoleon er van te dromen zich ook meester te maken van Spanje.

5. — DE OPSTAND

BAYONNE was een valstrik en de koning van Spanje was er in gelopen... Jozef Bonaparte, broer van Napoleon, kreeg de Spaanse troon. Murat werd koning en zou Jozef te Napels vervangen. Toen brak in Spanje een grote nationale en religieuse opstand uit. Een opstandige Junta vestigde zich in Sevilla. Zij riep de hulp in van de Engelsen. Toen volgde er voor de Spanjaarden een « heilige oorlog ». Het was een zeer wrede en zeer bloedige strijd.

DE OLYMPISCHE SPELEN

JE weet natuurlijk wanneer de Olympische Spelen voor het eerst werden ingericht. Dat is zeer, zeer lang geleden. In sommige mooie Griekse legenden wordt verteld dat de stichter van de Spelen niemand minder was dan Heracles na zijn overwinning op Augias, koning van Elis (streek van Oud Griekenland). In andere legenden wordt deze eer toegekend aan Zeus. Dr. Ferenc Mezö schrijft in zijn boek « De Moderne Olympische Spelen » dat de eerste Olympiade dateert van het jaar 767 vóór Christus.

TE dien tijde was de organisatie van zulk een sportmanifestatie moeilijk. De atleten moesten vaak van zeer ver komen. Je zal antwoorden, dat dit in de moderne tijden net hetzelfde gebleven is en dat de Australiërs bv. dit jaar heel wat kilometers hebben af te leggen eer zij in Rome zijn. Dat is heel juist, maar wij hebben de reuzenvliegtuigen die lange afstanden in korte tijd afleggen. De atleten, die vóór onze tijdrekening aan de Olympiade deelnamen, marcheerden zeer vaak veertig dagen om Athene te bereiken. De wagens legden per dag een gemiddelde afstand van vijftig à vijf en zeventig km per uur af. Het was waarschijnlijk omwille van de vele organisatiemoeilijkheden dat de Olympiade slechts om de vier jaar plaats vond.

In de vroegste tijden was de Olympiade een schitterende sportgebeurtenis die er toe bijdroeg de volkeren van het Oude Griekenland nader tot elkaar te brengen. Inderdaad, de sportlui kwamen uit Kreta, Rhodes, Sicilië. Er waren de Grieken uit Meridionaal Italië, de Ioniërs, de kolonisten uit Libye, Egypte en Cyrenaïca. De veldlopen zetten de Olympische Spelen in. Een van de hoogtepunten was echter de decathlon, de tienkamp. In 648 vóór Christus maakte men voor het eerst kennis met de pancratium, worstelen en vuistvechten verenigd. Er waren natuurlijk de zeer boeiende en beroemd gebleven paardenwedrennen. De Fransman Pierre de Coubertin blies de Olympische Spelen nieuw leven in.

De moderne Olympische Spelen hadden voor het eerst na 1.500 jaar weer plaats te Athene in 1896. De marathonloop stond op het programma : vijf en twintig concurrenten namen er aan deel, drie námen zijn beroemd gebleven : Flack, een Australiër, Lermusiaux, een Fransman, en Blake, een Amerikaan. Al de anderen waren Grieken. Er was o.m. Spyros, een brievenbesteller. Het was erg warm, het stadion was tot de nok gevuld met nieuwsgierige kijkers. Na twee en twintig kilometer leidde de Fransman Lermusiaux met drie kilometer op de Griekse brievenbesteller. Ondanks zijn voorsprong moest de Fransman het opgeven. Blake sleepvoette en Flack moest eveneens opgeven. En wat gebeurde er toen? Wel, Spyros, de postbode, hield het uit. Hij was de éérste overwinnaar van de moderne marathon.

REIN MEIDEMA, DE CRACK VAN DE SPORTVISSERS

(Vervolg van blz. 25)

kende stem, « maar pure sport, een wedstrijd van vernuft en uithoudingsvermogen, van taktisch inzicht en koele daadkracht. »

Er zijn uitblinkers in, een groot aantal middelmatigen en nog een grotere groep, die het nooit ofte nimmer zal leren. Hen ontbreekt de specifieke aanleg voor dit boeiende spel, een spel met de bliksemsnelle wezens beneden de water-oppervlakte, die urenlang om het lokaas kunnen draaien eer het zo onopvallend mogelijk weg te grissen. De karpers, snoeken, kolbleiën en snoekbaarzen zijn op hun hoede. Hun leven staat op het spel. Althans, dat geloven zij. Zij weten niet — en al zouden zij het weten, dan zou hun gedrag niet anders zijn — dat het de menselijke vijand geenszins om de « knikkers » gaat. Zodra hij de buit binnen heeft, laat hij hem weer te water, heel voorzichtig om het dier geen overbodige pijn te doen. Het is een ere-code van het gilde der sportvissers en overtredingen daarvan behoren tot de uitzonderingen.

VERGEET JE ZORGEN

Rein Meidema probeert vooral jonge hengelaars dit gevoel voor sportiviteit bij te brengen. Hij leert hen de haken zo te bevestigen, dat de gevangen vis weinig of geen letsel oploopt, en drukt hen op het hart, dat respect voor het dier noodzakelijk is voor succes. Want daardoor krijgt men pas een idee van de levensstijl der waterbewoners, hun sterke en zwakke zijden. Als technisch adviseur van de befaamde « Club der Honderd » beijvert de Friese Amsterdammer zich voorts de charme van zijn sport in een juist daglicht te stellen. Zijn gehoor bestaat dan niet uit leergierige jongens, die er naar snakken met hengel en dobber van leer te trekken, maar uit critische volwassenen, van wie de meesten hun sporen in de vissport ruimschoots verdiend hebben. Daartoe behoren advokaten en radio-artisten, kunstenaars en zakenlieden. Zes of zeven maal per jaar verzamelt de club zich aan de oevers van een visrijk water om er in een vriendschappelijke sfeer te trachten elkaar de loef af te steken. Zij houden van hun hobby, omdat ze er werkelijk rust bij vinden, een oase in de warwinkel van het dagelijks bestaan. Dokters adviseren patiënten, die zij het slachtoffer weten van de zgn « managersziekte », een keer te gaan vissen, een ideale ontspanning te ervaren, die tegelijk een sport is. Rein Meidema is geen dokter, maar als vis« professor » neemt hij de vrijheid, talloze slachtoffers van de gejaagde maatschappij het medicijn voor te schrijven, dat hem zelf als champagne smaakt : een ochtend in de vrije natuur, heerlijk op een vissersstoeltje, met al dan niet een tabakspijp bij de hand om alle zorgen te verjagen.

BEN DE GRAAF.

DE ONBEKEN

Johan wordt bedreigd door de chef van de Moren. Tancr

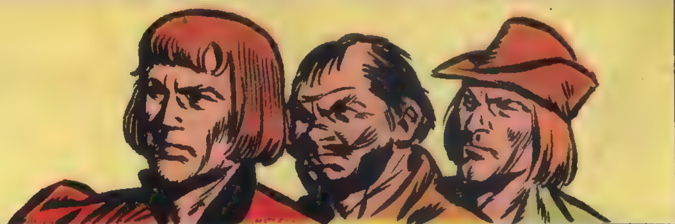

En enkele minuten later stormen de soldaten het binnenplein van het kasteel op en verrassen de bandieten.

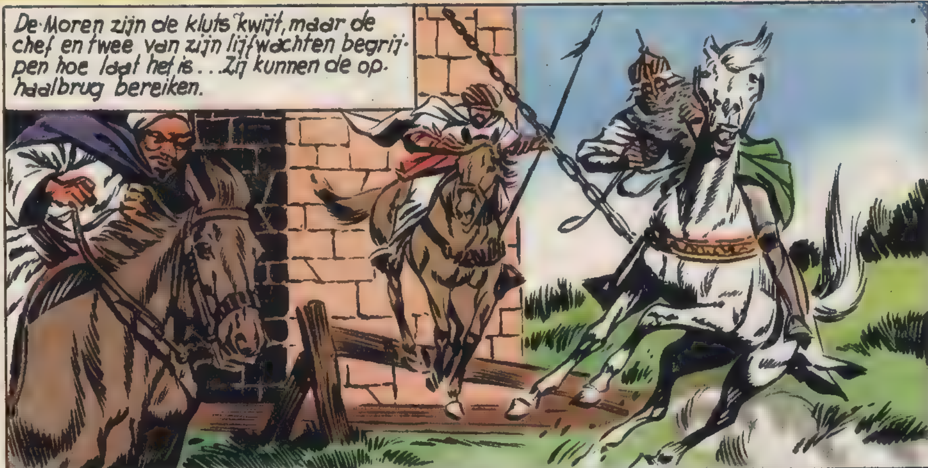
15

DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

...an Darnac komt uit zijn schuilplaats te voorschijn...

16

(Wordt voortgezet.)

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door Ref

IN HET HOL V

DERTIENDE HOOFDSTUK :

HET UUR H

HEEL zachtjes tikte Jimmy op de deur van Berg. Zonder geluid te maken kwam hij de kamer binnen en keek even naar de plaats in de muur waar de micro verborgen was. Berg knikte geruststellend en fluisterde :

— Maak je geen zorgen. Die is uitgeschakeld !

Jimmy stootte de deur achter zich een beetje verder toe en liep naar het midden van het vertrek.

— Zou je de deur niet beter sluiten ? vroeg de fysicus.

— Neen, het is beter dat Moralt ze open vindt. Dan hoeft hij niet te wachten in de gang.

— En wat zou hij van plan zijn ? Heb je enig idee ?

Erwin Berg kon zich slechts met moeite beheersen. Hij praatte met hese stokkende stem. Heel zijn leven had hij gewijd aan wetenschappelijk werk. Op gewelddaden was hij helemaal niet voorbereid en men kon het hem aanzien dat hij zeer opgewonden was.

— Ik weet niet meer dan jij ! anwoordde Jimmy rustig. Ik neem echter aan dat de uren die volgen van beslissende betekenis zullen zijn.

— En heb je vertrouwen in die Moralt ?

— Ja. Bovendien kunnen we onze bondgenoten en ook de middelen niet kiezen. Moralt heeft onze plannen doorzien. Het is maar best dat wij hem ons vertrouwen schenken.

Hij liet zich in een zetel vallen, sloeg de benen over elkaar en stak een sigaret op alsof hij daar op bezoek was bij een oude vriend en ze samen rustig babbelden. In de grond was Jimmy zeer opgewonden, maar hij hoopte dat zijn schijnbare kalmte Berg tot rust zou brengen. Enkele minuten verliepen in volledige stilte. Dan keek Jimmy naar zijn uurwerk :

— Twintig uur vijf en veertig, zei hij. Moralt zal niet lang meer wegblijven...

Bijna op hetzelfde ogenblik werd de deur opengeduwd en daar stond de pseudo-Kreitz. Hij had zijn werkoverall aangehouden. Hij glimlachte en scheen absoluut op zijn gemak. Alleen zijn bleke gelaatskleur en het zenuwachtig trekken van zijn lippen verraadden hem. Kreitz deed de deur achter zich toe, wees naar de muur en vroeg :

— Is alles in orde ?

— Ja. Je kan rustig spreken.

Uit de zakken van zijn overall haalde Moralt twee automatische Mausers. Hij gaf de eerste aan de Amerikaan, de tweede aan Berg.

— We moeten op alle eventualiteiten voorbereid zijn, zei hij. Ik hoop echter dat wij er geen gebruik zullen van moeten maken. Het is een geschenk van mijn chefs. Ik heb ze gevonden onder de frame van een bestelwagen die de verbinding tussen de bunker en Graz verzekert. Het spreekt vanzelf dat de chauffeur er geen flauw benul van had dat hij dit speelgoed transporteerde !

— En nu je plan, Moralt ? zei Jimmy terwijl hij het automatisch pistool in zijn zak liet glijden.

— Ik zal het je in het kort uiteen zetten. Let goed op, onderbreek me niet en dwing me niet iets te herhalen. Wij hebben slechts vijftien minuten. Binnen een kwartier moet alles tot in de puntjes geregeld zijn.

En de pseudo-Kreitz sprak gedurende tien minuten op de neutrale toon van een man die wist dat de tijd zeer kostbaar was en dat het noodzakelijk was zeer duidelijk en nauwkeurig te zijn. De opmerkingen van Jimmy en Berg had hij voorzien en hij beantwoordde ze nog voor ze uitgesproken waren. Toen hij klaar was bekeek hij Jimmy en Berg en vroeg :

— Zijn we accoord ?

— Honderd procent accoord ! antwoordde Erwin Berg met bevende stem.

Hij zag rood en zijn kleine ogen schitterden koortsachtig. Jimmy bekeek hem een beetje ongerust. Dan wendde hij zich tot Moralt, haalde de schouders op en zei :

— Om een operatie van die aard te ondernemen, moet men een kandidaat-zelfmoordenaar zijn. We moeten echter het risico nemen. Ik ben je man !

— Mooi !

Hij wendde zich tot Berg en zei :

— Professor, jij moet de vijandelijkheden inzetten.

De geleerde knikte slechts. Hij lei zijn automatisch pistool op zijn bed en liep naar de telefoon.

— Hallo ! Ik zou met mijnheer Schmidt willen spreken. Het is dringend èn persoonlijk.

Aan het andere einde van de draad scheen men niet geneigd het ernstig op te nemen, maar Berg onderbrak de opwerpingen zeer autoritair :

— Ik wens Rudolf Schmidt persoonlijk te

Toen de eerste schildwacht Berg kreunend op de grond zag liggen, schrok hij.

AN DE LEEUW

Jimmy Stone van de F. B. I. heeft de plaats ingenomen van professor Heinz von Goettge. Hij valt in handen van een klandestiene organisatie die zich geïnstalleerd heeft in de rotsen van Karinthië. Jimmy zal trachten te ontvluchten in gezelschap van de geleerde, Erwin Berg, en van Otto Kreitz-Moralt, agent van het Bundeskriminalamt...

spreken. Zeg hem dat het vanwege professor Berg is.

De toon van de geleerde maakte indruk, want Berg kreeg het bureau van de chef.

— Mijnheer Schmidt, kan ik u onmiddellijk zien? Ik heb u belangrijke mededelingen te doen... Pardon?... Ja, het gaat over de aanslag... Ik meen te weten wie de verrader is... Neen, het is onmogelijk dit aan de telefoon te zeggen... Wij hebben hier te doen met een gevaarlijk man. Hij zwerft in de omgeving... Minder dan een kwartier geleden zag ik hem... Ja, ik houd er aan met een escorte naar u toe te komen... Goed, ik wacht op de schildwachten.

Hij haakte in en bekeek zijn twee handlangers triomfantelijk.

— Hij is in de val gelopen!

— Mooi! Jij hebt je rol prachtig gespeeld, professor. Herinner je onze afspraak. Zet de deur op een kier en ga op de grond liggen. Wanneer de twee schildwachten bijna aan de deur zijn, dan roep jij hen met de stem van een man wiens einde nabij is...

— Reken daar op!

En hoe ongelooflijk het ook mag schijnen, Berg had schik in de hele zaak. Jimmy vroeg zich af hoe lang dit zou duren en of de geleerde zich wel degelijk rekenschap gaf van het gevaar van hun onderneming...

★

Toen de eerste schildwacht Berg kreunend op de grond zag liggen, schrok hij. Hij fluisterde zijn gezel enkele woorden toe en repte zich dan de kamer in. Na een korte aarzeling lei hij de mitraillette die hij tegen de heup gedrukt hield op het bed en knielde hij bij de valse zieke neer. Moralt en Jimmy stonden aan weerszijden van de deur tegen de muur gedrukt. Zij wachtten op het gepaste ogenblik om op te treden. Toen de tweede soldaat de kamer binnen kwam, was het zo ver. Jimmy sloeg hem met de smalle kant van de hand hard in de nek. De man wankelde, draaide om zijn as en had niet de gelegenheid een kreet te uiten. De Amerikaan greep hem onder de armen vast om hem het vallen te beletten. Alles was bliksemsnel gebeurd en in een totale stilte...

Iets echter had de eerste soldaat ongerust gemaakt, want hij keerde zich half om. Toen hij zich bewust werd van het gevaar was het echter reeds te laat. Moralt bedreigde hem met zijn eigen machinegeweer.

— Maak geen gebaar en schreeuw niet! zei de agent van het Kriminalamt.

Met een schop sloot Jimmy de deur. Hij lei zijn slachoffer op de grond en ging naar de andere soldaat toe.

— We zullen je niet doden, zei hij, maar het is noodzakelijk dat we je voor enkele tijd onschadelijk maken. Neem zijn helm af, Stone.

— Neen, zei Jimmy, ik heb een beter idee. Laat me doen!

Hij nam de hals van de schildwacht in beide handen en drukte krachtig op de strotslagader. De tegenstand van de arme soldaat verzwakte, hij sloot de ogen en viel

— Stilte! riep Moralt.

neer alsof hij een zeer krachtig slaapmiddel had genomen.

— Ziezo! Die jongen wordt pas opnieuw wakker binnen een half uur of binnen drie kwartier.

Jimmy en Moralt namen de uniformen en de helmen van hun slachtoffer.

— Nu we in dit plunje steken, zullen we het gemakkelijker hebben. Het is immers hieraan dat men de lijfwacht van Rudolf Schmidt herkent.

Moralt wees naar het bloedrood insigne dat op de rechtermouw van de uniform stond en waarop een akenkruis en een zwarte cirkel geborduurd stond.

— Dit is een laissez-passer. De gewone schildwachten zullen ons niet durven tegenhouden. Voor alle zekerheid zullen we echter een andere lift nemen dan deze welke die twee knapen genomen hebben. Zij kwamen van links, wij zullen naar rechts gaan!

— Ja, en wat doen we met die twee? vroeg Berg.

— We moeten hen een prop in de mond steken en binden als worsten. Mochten ze vroegtijdig wakker worden, dan kunnen ze ons geen moeilijkheden berokkenen.

Erwin Berg, die er scheen onder te lijden dat hij niets meer te doen had, knevelde de polsen van de twee schildwachten stevig. Toen hij daarmee klaar was, bekeek hij zijn handlangers aandachtig. Zij stonden daar zwaar gehelmd en met een machinegeweer op de heup.

— Goed, zei Erwin Berg. Dan gaan we maar. En God bescherme ons!

★

Het ging net zoals Moralt het voorzien had. De schildwachten van blok 3 bekeken hen niet eens. Zij kwamen dus ongehinderd in de lift die naar het hoofdkwartier leidde. Ze stapten in.

— Nu moeten we oppassen! fluisterde Kreitz. Wanneer we uitstappen in de gang waarop het bureau van Schmidt uitgeeft, dan ontmoeten we heel zeker een lijfwacht. Hij zal niet zo inschikkelijk zijn. Aarzel dus geen moment, Stone. Indien hij iets wil vragen, dan sla je hem bewusteloos. Ik zal zijn aandacht wel even afleiden!

De lift vertraagde zijn vaart en stopte na enkele seconden geruisloos. De metalen deur schoof open en het trio marcheerde met kloeke, zekere stap op de schildwacht toe, die daar met gespreide benen roerloos als een standbeeld stond. Hij bekeek het drietal eerst dom en onverschillig, maar dan was het net of hij schrok. Hij keerde het hoofd om en ietwat ongerust riep hij:

— He, jullie daar!

— Stilte! riep Moralt op autoritaire toon. Je weet best dat het reglement verbiedt te...

De soldaat bekeek de man die hem over het reglement wou spreken een beetje verrast. Het gezicht onder die helm kende hij niet...

Hij zag de slag die Jimmy hem toebracht niet komen. Alles verliep keurig en snel. Met open mond stortte hij neer...

— Vlug! fluisterde Moralt Berg toe. Ga in de lift. Doe deze een meter zakken. We leggen de schildwacht op het dak van de lift. Daar zal men hem niet zo spoedig ontdekken...

Snel en zeker voerde Erwin Berg dit bevel uit. Sedert hij met zijn twee handlangers zijn kamer verlaten had, gaf hij blijk van een grote koelbloedigheid...

— Ik hoop maar dat het zo blijft duren, dacht Jimmy!

Hij wist dat gevoelige en zenuwachtige mensen soms plotseling een inzinking kunnen krijgen...

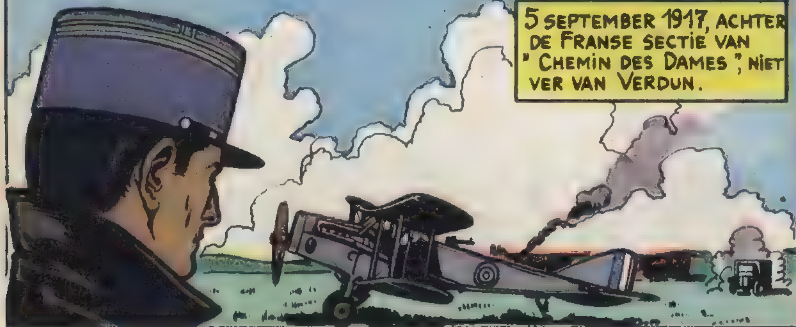
(Wordt voortgezet)

DE WILSKRACHT DOET MIRAKELS . . . .

DE TERUGKEER VAN LUITENANT D'ARNOUX

SCENARIO: YVES DUVAL.
TEKENINGEN: P. RAMBOUX.

5 SEPTEMBER 1917, ACHTER DE FRANSE SECTIE VAN "CHEMIN DES DAMES", NIET VER VAN VERDUN.

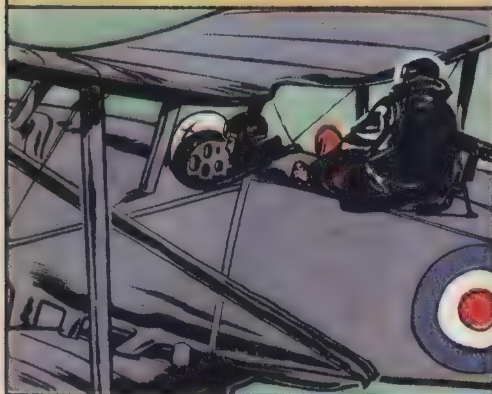
ENKELE OGENBLIKKEN LATER IN DE MESS VAN HET 55e ESCADRILLE...

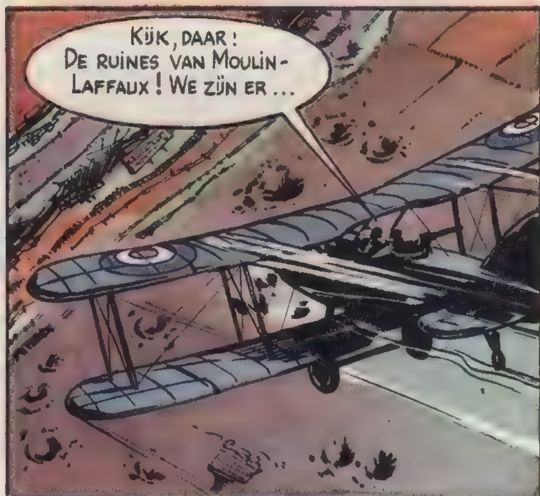

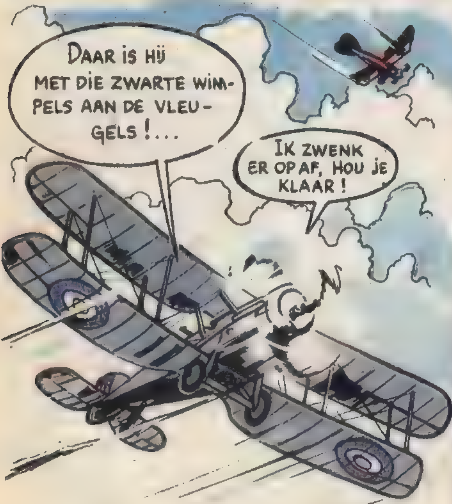

ZO KLIMMEN DE VOLGENDE MORGEN VOOR ZONSOPGANG ADJUDANT-PILOOT, CARRÉ EN ZIJN MITRAILLEUR-OBSERVER, JACQUES D'ARNOUX, IN HUN VLIEGTUIG...

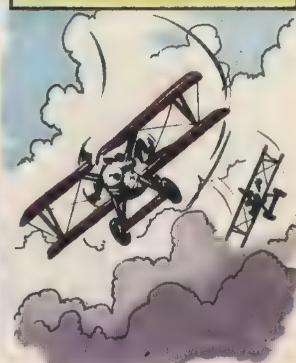

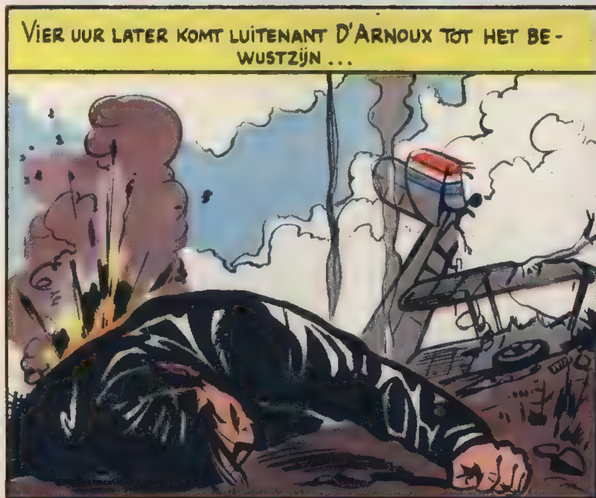
TWEE JAGERS MET ZWARTE KRUISEN OP DE VLEUGELS KOMEN UIT DE NEVEL TE VOORSCHIJN EN DUIKEN ALS CONDORS OP DE FRANSEN NEER!...

LICHTKOGELS! MAAR WAT IS ER, CARRÉ? TREK TOCH OP!...

CARRÉ,!... CARRÉ, OUWE JONGEN! DOOD!

VAN ZIJN PILOOT BEROOFD, STORT HET TOESTEL IN EEN DUIZELINGWEKKENDE DRAAIKOLK NAAR BENEDEN...

VIER UUR LATER KOMT LUITENANT D'ARNOUX TOT HET BEWUSTZIJN...

W...WAAR BEN IK?... DAT LAWAAI!... IK HEB OVERAL PIJN:..

DIE ARME GOEIE CARRÉ!..WE ZIJN TUSSEN DE LINIES GEVALLEN!

MIJN GOD! MIJN BENEN, ZE ZIJN ALS DOOD, IK KAN ZE NIET BEWEGEN... IK BEN VERLAMD!

MACHINEGEWEERVUUR! DAT IS HET EINDE.

MAAR PLOTSELING TUSSEN HET LAWAAI VAN SCHROOT EN KOGELS, EEN GLIMPJE HOOP...

HÉ! KEREL! WE KUNNEN NIET DICHTERBIJ KOMEN....
PROBEER HIER NAARTOE TE KRUIPEN...

IK KAN NIET, IK BEN TOT AAN MIJN MIDDEL VERLAMD...
PROBEER HET TOCH!

DE DAPPERE PATROUILLE HEEFT ZICH TERUG MOETEN TREKKEN, INTUSSEN IS HET NACHT GEWORDEN...
IK HOOR FLUISTEREN...KOMT ER TOCH IEMAND?..

Gewond, kameraad ?
Ja, beide benen verbrijzeld

Jij goede Franse cognac drinken !
Wij niet jou kunnen meenemen, geduld... morgen hulp sturen...

Zullen zij nog terug komen? Ik zwem hier in de benzine... Als er een vuurpijl opvalt, ben ik een levende toorts ! ....

De uren zijn eindeloos voor de arme gewonde.. Wanneer ineens...
Ssssst... D'Arnoux ?...

Geef het nummer van je escadrille en de naam van je commandant ?....
Mijn naam ! Ja, IK BEN HIER

Escadrille 55.. Luitenant Hély D'Oisel..
Niet zo luid ..Hou moed ! We snijden de draden door en naderen je langzaam...

Na lange vertwijfelende ogenblikken....
Bijt hier op... Als je schreeuwt, zijn wij er allemaal geweest !

Hou moed, jongen We zullen proberen je in dit zeil voort te slepen.. ....

Een uur lang ging het tussen de prikkeldraden en door de modderige bommenkraters... Het was een hel !

Eindelijk ! Bij dageraad..
Dood ?
Waarschijnlijk.
We hebben hem op 60 m. van de vijand gevonden.

Volkomen uitgeput wordt luitenant D'Arnoux naar de hulppost Vasseny gebracht.

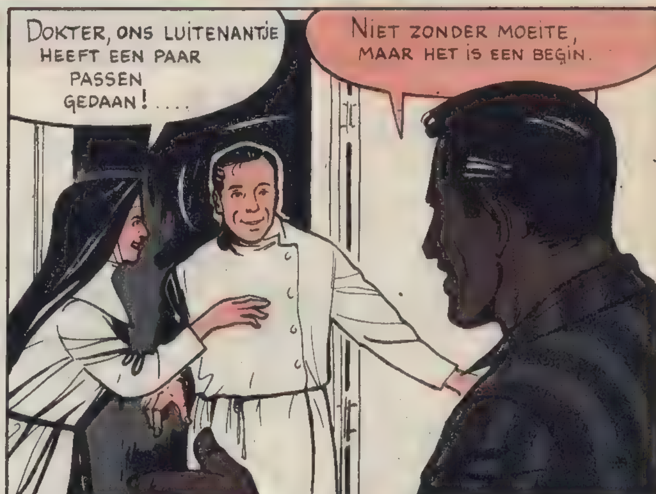

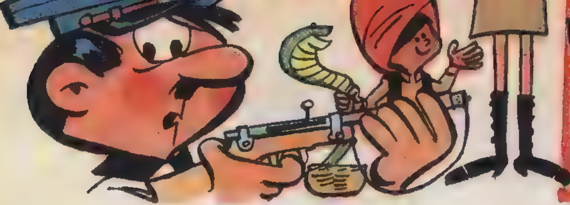

Volgende week : DAVY CROCKETT

PECHVOGEL

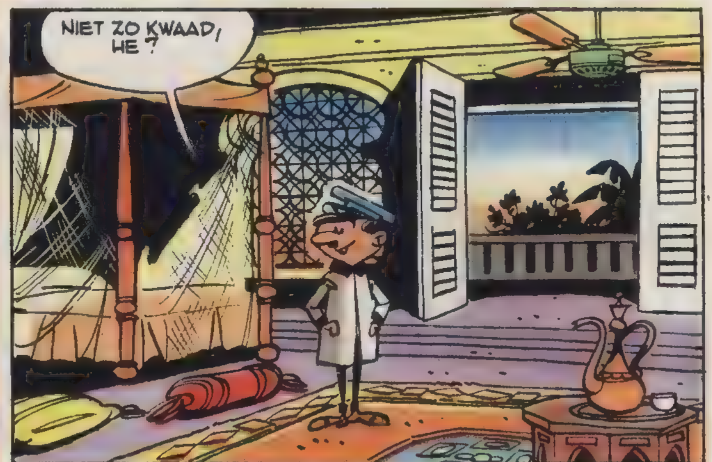
Miss Thompson en Pechvogel worden gastvrij onthaald door de Maharadja v

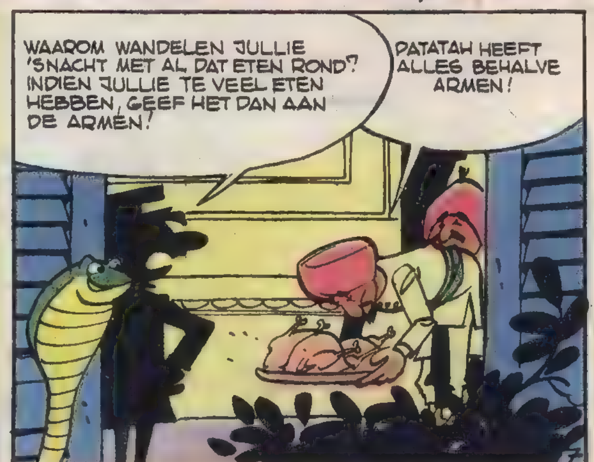

EN DE GROENE TIJGER

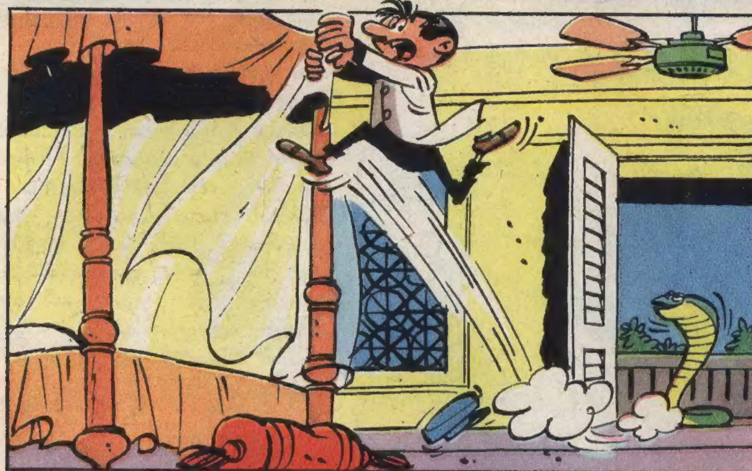

...atqtah. Deze laatste vertelt hen de misdrijven van de sekte van de Groene Tijgers...

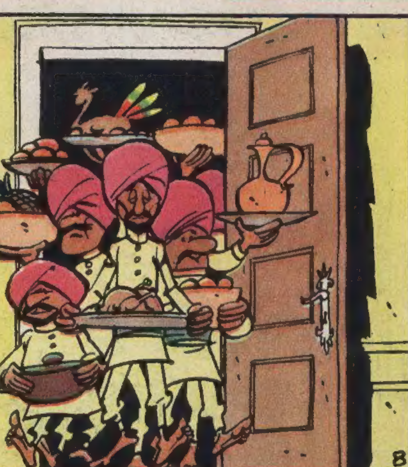

(Wordt voortgezet.)

NIEUWS... NIEU

DE STUDIE VAN MARS

ROBERT GRAHAM is wat men noemt een vroegrijp jongetje. Hij is Amerikaan, nauwelijks veertien jaar oud, en hij heeft boven de garage van zijn vader een laboratorium ingericht. Hij doet daar geheimzinnige opzoekingen en bestudeert de samenstelling van de planeet Mars met het doel uit te vissen of het leven op deze geheimzinnige planeet mogelijk is. Voor zijn studie had hij o. m. staaltjes nodig van de grond uit de koudste streken der aarde. Hij kreeg deze van de wetenschappelijke academie van Moskou en de president van de academie had er een vriendelijke brief bijgevoegd : « Wij wensen u veel geluk in uw studies en wij zijn steeds bereid u te helpen ! »

SPAARZAAM

HET stadsbestuur van Aberdeen (Schotland) beval Danny Mac Colgan de prikkeldraadafsluiting aan zijn straattuintje te vervangen door een draad, die minder gevaar opleverde voor de klederen van de voorbijgangers. Danny nam zijn tang en verwijderde na veel zwoegen de puntige uitsteeksels. Hij vond het overbodige kosten zich gladde draad aan te schaffen.

« ZOETE » AANRIJDING

TE Hamburg deed zich vlak voor een schoolgebouw een aanrijding voor tussen een personenauto en de vrachtwagen van een suikerbakker. Een stroom van zoetigheid werd over de straat verspreid, juist toen de jeugd in verlofstemming de school verliet. Vijf minuten later was de straat schoongeveegd.

SCHEREN EN ZINGEN

IN Amerika hebben de fabrikanten van scheermessen een grote verbeelding. Sommigen hebben hun nieuwste modellen voorzien van een kleine batterij die een electrische lamp voedt of een muziekdoos. De Amerikanen die onlangs een scheermes kochten kunnen zich scheren in de duisternis of krijgen tijdens deze delicate operatie een muziekdeuntje te horen. Maar aangezien ieder scheermes steeds weer hetzelfde lied laat horen, verlangt men spoedig terug naar de oude trouwe scheermesjes, die scheren zonder zingen...

DOELMATIGE LESSEN

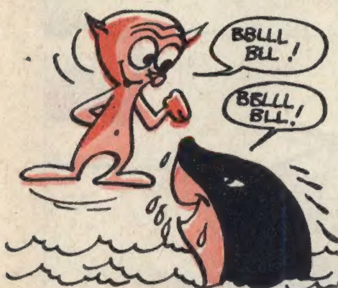
TE Santa Monica, aan de Californische kust, was er een badmeester die het strand moest bewaken en de badgasten leerde zwemmen. De badmeester hield er niet van zich steeds weer nat te maken en gaf zijn lessen zonder in het water te stappen. Op zekere dag werd hij verrast door een enorme golf die hem een eind meesleepte. Twee van zijn leerlingen sprongen in het water en brachten de badmeester behouden op het droge... De lessen van de badmeester waren doelmatig!

...NIEUWS... NIEUWS...

TOLKEN

EEN groot Amerikaans geneesheer beweert dat de hersenen van de dolfijn zeer merkwaardig zijn en men ze kan vergelijken met deze van de Marsbewoners. Indien wij ooit een onderhoud krijgen met de ruimtemannen kan de dolfijn voor tolk spelen ! Mooi, maar daar wij niet zeer intelligent zijn, zullen we noch de taal noch de gedachten van de zeezoogdieren begrijpen. De conversaties tussen de dolfijnen en de Marsbewoners zullen dus geheim blijven.

DRIEHONDERD PARIJSE SCHOLIEREN IN DE NATIONALE LUCHTHAVEN VAN BRUSSEL

Driehonderd Parijse scholieren, verdeeld in vier groepen, volgden elkaar op in de luchthaven van Zaventem, waar zij de installaties kwamen bezichtigen, nadat zij de luchtdoop Parijs-Brussel kregen. Het is de eerste keer dat de Franse schoolgaande jeugd een luchtdoop krijgt met landing in het buitenland.

Geschenken van de KUIFJE's BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :

België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen

Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :

Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's

Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :

16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :

Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.

België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.

De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.

De Geschiedenis van de Wereld. Deel I en II 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

JE GAAT MET VAKANTIE...

WIL JE JE BLAD ONTVANGEN, LEES DIT AANDACHTIG :

INDIEN JE GEABONNEERD BENT : Geef je ONS ACHT DAGEN VOOR je vertrek je naam, je adres, het nummer van je abonnement. Bovendien geef je ons je vakantie-adres evenals het begin en het einde van je verblijf aldaar.

INDIEN JE NIET GEABONNEERD BENT : Geef je ons dezelfde inlichtingen, maar je voegt 10 F in postzegels per gewenst nummer bij. Buitenland : 12 F.

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

TON en TINNEKE

RA RA RA

